

در عصری که ما در آن زندگی میکنیم، علم الکترونیک یکی از اساسی ترین و کاربردی ترین علمومی است که در تکنولوژی پیشرفته امروزه نقش مهمی را ایفا میکند.

الکترونیک دیجیتال یکی از شاخه های علم الکترونیک است که منطق زیبای آن انسان را مجذوب خود میکند.

امروزه اکثر سیستمهای الکترونیکی به سمت دیجیتال سوق پیدا کرده است و این امر به علت مزایای زیادی است که سیستمهای دیجیتال نسبت به مدارهای آنالوگ دارند.

مداری که در این پروژه معرفی میگردد یک مدار فرمان میکروبی است که به منظور جایگزینی برای نمونه مکانیکی آن طراحی گردیده است.

برای طراحی و ساخت یک تایمر ماشین لباسشویی، قبل از هرچیز باید ماشین لباسشویی، طرزکار و همچنین عملکرد قسمتهای مختلف آن را بشناسیم. برای این منظور در ابتدای به شرح قسمتهای مختلف آن میپردازیم:

اجزای زیر قسمتهای مختلف یک ماشین لباسشویی را تشکیل میدهند:

موتور، پمپ تخلیه، المنت گرمکن، شیربرقی، اتوماتیک دما، هیدرو سوئیچ و تایمر.

اگر بخواهیم عملکرد ماشین لباسشویی را بطور خلاصه بیان کنیم، به این صورت است

که ابتدا شیرآب (شیربرقی) باز شده و آب مخزن را پر میکند. سپس در صورت نیاز،

گرمکن آب مخزن را به گرمای مجاز میرساند. سپس موتور شروع به چرخاندن لباسهای

کثیف میکند. سپس پمپ، آب کثیف را از مخزن به بیرون از ماشین پمپ میکند. این

سلسله عملیات ادامه دارد تا در انتها مشاین بطور اتوماتیک خاموش شده و متصدی

دستگاه میتواند لباسهای شسته شده را از دستگاه خارج کند . فرمان تمام اجزای فوق را تایمر میدهد . برای آشنایی با تایمر مکانیکی ، مختصری درمورد آن توضیح میدهیم :

این تایمر به این صورت عمل میکند که یک موتور الکتریکی کوچک ، یک محور را توسط چرخ دنده هایی میچرخاند و این محور یک سری دیسک های پلاستیکی هم محور از میچرخاند . این دیسک ها بر روی خود دارای برجستگی هایی است و بر روی این برجستگی ها زائده هایی قرار میگیرند که با چرخیدن دیسک ، این زائده ها بالا و پایین رفته و پلاتین هایی را بازوبسته میکنند . و این پلاتین ها نیز به نوبه خود یک سری اتصال های الکتریکی قطع و وصل میشوند که میتوانند به عنوان فرمان های الکتریکی قسمتهای مختلف لباسشویی به کار روند . شکل زیر نحوه عملکرد این نوع تایمر را نشان میدهد :

تایمرهای مکانیکی دارای عیوب و مزایایی هستند که در زیر به آنها اشاره میشود :

بسیار گران هستند ، استفاده از این نوع تایمر باعث پیچیدگی سیم کشی داخل ماشین لباسشویی میشود ، بر اثر کارکرد پلاتین های آن اکسیده شده و به خوبی عمل نمیکند .

از مزیتتهای مهم تایمر مکانیکی میتوان نویزپذیر نبودن آن را نام برد . قبل از تشریح مدار تایم ردیجیتالی و عملکرد آن ، ابتدا کمی درمورد دو عنصر هیدروسوئیچ و اتوماتیک دما که در تمام ماشین های لباسشویی وجود دارد (وکتر در دستگاههای الکتریکی دیده میشود) توضیح میدهیم :

تایمرهای لباسشویی یک سری مشخصات عمومی دارند که برای همه انواع آن صادق است .

این مشخصات به قرار زیر است :

- نشان دادن مرحله برنامه در هر لحظه .

- حفظ مرحله برنامه در هنگام قطع برق .

- انتخاب شروع برنامه از هر مرحله دلخواه .

- خاموش کردن لباسشویی پس از اتمام به صورت اتوماتیک .

هیدروسوئیچ که مخفف سوئیچ هیدرولیکی است یک عنصر مکانیکی است که پر بودن یا خالی بودن مخزن لباسشویی از آب را ، تشخیص میدهد .

این عنصر از کی مخزن کوچک تشکیل شده که داخل آن یک دیافراگم قرار دارد . این مخزن دارای یک ورودی هوا است . وقتی هوا تحت فشار معینی به داخل آن برسد ، دیافراگم به جلو حرکت کرده و یک اتصال الکتریکی را قطع و یا وصل میکند .

علت استفاده از هیدروسوئیچ در ماشین لباسشویی یکی به این دلیل است که وقتی شیربرقی آب را باز کرده و آب وارد مخزن لباسشویی میشود ، پس از رسیدن حجم آب بیش از حد مجاز وارد مخزن شود .

دلیل دیگر استفاده از هیدروسوئیچ ، وابسته نبودن حجم آب پر شده درون مخزن ، به فشار آب ورودی است . اتوماتیک دما هم یک نوع ترموستات الکتریکی است که با قطع

و وصل به موقع المنت گرمکن ، دمای آب مخزن لباسشویی را طبق انتخاب ما ثابت نگه میدارد .

با این توضیحات راجع به قسمت‌های مختلف ماشین لباسشویی ، به عملکرد مدار تایمر میپردازیم .

تایمر دیجیتالی که در این پروژه طراحی شده است و معرفی می‌گردد دارای مشخصات زیر است :

- نمایش مراحل برنامه بر روی سون سگمنت (۲۶ مرحله).

- حفظ مرحله برنامه در هنگام قطع برق با استفاده از باطری BACKUP .

- انتخاب شروع از هر مرحله برنامه با استفاده از کلیدهای PROGRAM .

- کوچک بودن حجم مدار نسبت به نمونه های مشابه دیجیتالی .

اصولا تایمر برای شمارش اتفاقات بکار میرود . و تعداد خاصی از این اتفاقات برای ما

اهمیت دارد تا در این زمانهای خاص به یک دستگاه فرمان روشن یا خاموش بودن را

بدهیم . دراصل تایمر دیجیتالی یک شمارنده است که تعداد پالسهای ورودی را بصورت

باینری می‌شمارد و اگر ما از میان این اعداد موردنظر خودمان را به وسیله یک دیکودر ،

دیکود کنیم ، به راحتی میتوانیم به تعدادی خروجی فرمان دهیم .

زمانی که ما برای کنترل یک لباسشویی نیاز داریم در حدود 1.8 ساعت است و این

مقدار برابر 6735 ثانیه خواهد بود . اگر فرکانس پالسهای اعمال شده به شمارنده را

1HZ درنظر بگیریم ما به یک شمارنده 13 بیتی نیاز خواهیم داشت $(2^{13} = 8192)$.

برای دیکود کردن این عدد 13 بیتی از یک ایپرام 2764 که مقدار حافظه آن 8 KB است استفاده میکنیم .

به این معنی که از خطوط آدرس به عنوان ورودی دیکودر و از خطوط DATA به عنوان خروجی استفاده مینماییم . حال با برنامه ریزی مناسب EPROM میتوانیم در هر زمان خروجی ها را صفر یا یک کنیم . چون EPROM دارای هشت خط DATA است ، میتوانیم هشت خروجی را همزمان کنترل نماییم . در واقع ما به وسیله EPROM یک دیکودر خاص ساخته ایم .

اگر یک نوسان ساز یک هرتز به CLOCK شمارنده اعمال کنیم ، خروجی تایمر ما با سرعت 1HZ عوض خواهد شد و این سرعت تغییرات خروجی ، به ما قدرت مانور زیادی برای کنترل خروجی میدهد . برای مثال اگر بخواهیم خروجی D5 به مدت 20 دقیقه فعال شود ، کافی است 1200 محل از EPROM را پشت سرهم عدد باینری (20 HEX) 00100000 را قرار دهیم .

برای نوشتن برنامه لباسشویی بر روی EPROM ابتدا باید زمانبندی برنامه لباسشویی را بدانیم .

یعنی بدانیم که درچه لحظاتی باید چه خروجی هایی فعال یا غیرفعال شوند .

برای مثال نمودار زیر را در نظر میگیریم .

درفاصله زمانی t_0 و t_1 خروجیهای a_1 و a_3 فعال هستند . درفاصله زمانی t_1, t_2

خروجی های a_3, a_2 فعال هستند . درفاصله زمانی t_2, t_3 خروجی a_3 فعال است .

مواد تغذیه :

شکل زیر نمای کلی از مدار تغذیه به کار بسته شده در این پروژه را نشان میدهد . که آن را به اختصار شرح میدهیم .

}6cm

باتری V_1 ولتاژ کمتری نسبت به V_2 دارد پس D_2 هدایت کرده و روشن است و D_1 خاموش است . ما در اینجا از رگولاتور (7805) استفاده کرده ایم که ولتاژ ورودی آن بین 6 تا 10 و کاهنده میباشد که 5 ولت خروجی دارد .

ما به خاطر رسیدن به 5 ولت از Ic(7805) استفاده میکنیم .

مدار داخلی (7805) :

}4cm

یک مدار کلکتور مشترک است که تقویت ولتاژ ندارد و تقویت جریان دارد .

علت استفاده از دیود D_1 در مواد تغذیه :

اگر D_1 در مدار نباشد باتری 9 ولت همیشه در مدار است اما اگر D_1 در مدار باشد

وقتی باتری 9 ولت وارد مدار میشود که ولتاژ تغذیه شهر قطع شود .

علت استفاده از D_2 : برای اینکه ولتاژی از باتری به منبع تغذیه نرود .

مدار تشخیص قطع و وصل بودن برق شهر :

۱- نحوه قرار گرفتن پایه های دگولاتور به صورت زیر است :

۲- مقاومت های بایاس ترانزیستور با مقادیر مشخص شده به کار رفته اند .

۳- علت استفاده از خازن C_1 : یک صافی است، برای اینکه روی میکرو پارازیت نیافتد.

} 6cm

شکل

این مدار به منظور رساندن پیامی به میکرو در مدار قرارداده شده تا میکرو را از وضعیت برق شهر مطلع کند.

این مدار یک ولتاژ نمونه از منبع تغذیه اصلی دریافت کرده و اگر جریان برق شهر برقرار باشد خورچی این مدار صفر و در غیراین صورت خروجی مدار ۱ می باشد. که میکرو از روی این اختلاف ولتاژ به بودن یا نبودن برق شهر پی میبرد.

این مدار تغذیه دارای یک مدار فرمان است که این مدار فرمان به میکرو متصل می باشد. تا زمانی که برق شهر رفت، به میکرو فرمان دهد که تمام خروجی ها را خاموش کند. این مدار تغذیه ۲ ورودی دارد که در حالت seven segment دستگاه خاموش میشود، و میکرو به حالت استندبای میرود.

«مدار قدرت»

این مدار، مدار اپتوکوپلر (بایاس تراپیک) است. اپتوکوپلرها برای ایزوله کردن مدار فرمان از مدار قدرت بکار میروند به این ترتیب که فرمان گیت تراپیک توسط یک LEO به آن اعمال میشود. بین LEO و تراپیک هیچ پایه مشترکی وجود ندارد.

در صورت مستقیم وصل کردن مدار فرمان به مدار قدرت علاوه بر این اشکالات نويز باعث برق دار شدن مدار فرمان میشود .

برای برطرف کردن این اشکال 2 راه وجود دارد . ۱- استفاده از ترانس پالس * ۲- اپتو کوپلر * در روش ترانس پالس ، به وسیله یک ترانس پالس مدار فرمان از قدرت جدا میشود .

به این ترتیب که با اعمال پالس از طرف مدار فرمان در سر دیگر ترانس پالس یک پالس مربعی ایجاد میشود که از آن میتوان برای فرمان دادن مدارات قدرت استفاده کرد .

۱- ترانزیستور : از خروجی میکرو جریان کمی میگذرد به خطر تقویت جریان برای رسیدن به ورودی opto IC استفاده میشود .

* مدار پیشنهادی برای راه اندازی تریاک (opto copler) IC توسط اپتوکوپلر مدار سنسور آب :

در این مدار از زوج دارلینگتون استفاده شده برای اینکه ضریب تقویت بالا رود . برای سنس کردن سطح آب میتوان از مدار زیر استفاده کرد به این ترتیب که چون آب عنصر خالص نیست پس دارای مقاومتی میباشد . که حدود 300ki است .

در شرایط عادی وقتی که بین 2 پایه قطع ما هیچ مقاومتی وجود ندارد ترانزیستور Q1 و Q2 که به صورت ربوج دارلینگتون -

- برای بالابردن ضریب تقویت بسته شده و در حالت قطع میباشد . در این حالت خروجی مدار یک ۱ میباشد اما اگر مقاومتی بین دو پایه قطع قرار میگیرد :

ترانزیستورهای Q_1 و Q_2 به حالت اشباع رفته در این حالت ولتاژ خروجی مدار صفر میشود .

مقاومت R_1 به منظور حفاظت ترانزیستورها از اتصال کوتاه دوسه سنسور به کاربرده شده ، به این ترتیب که اگر این مقاومت در مدار نباشد هنگام اتصال کوتاه شدن دوسه سنسور تمام ولتاژ دوسه بیس - امیتر ترانزیستورها خواهد افتاد که موجب سوختن و از بین رفتن آنها میشود .

مقاومت R_2 به منظور بایاس ترانزیستورها و کنترل حساسیت مدار به کار رفته است به این ترتیب که هرچقدر مقدار مقاومت R_2 بیشتر باشد حساسیت مدار بیشتر شده و برعکس .

اگر مقاومت R_2 از مدار خارج شود سنسور ما با اشاره دست فعال میشود مانند (سوئیچ های finger tikh) ...

IC (ADC0804):

یک IC آنالوگ به دیجیتال است که ولتاژ را به دیجیتالی تبدیل میکند .

سنسور دما یک IC سه پایه است که به ازای هر درجه حرارت 10mv خروجی دارد .

پورت های P_0 مقاومتهای بالای IC پورت صفر احتیاج به مقاومت Pull Up دارد که از مقاومت 10k برای این کار استفاده میشود .

پایه Reset شماره 9 میباشد که به هنگام روشن شدن میکرو آن را Reset میکند و باعث میشود که برنامه ما از ابتدا اجرا میشود. این مقاومت با یک مخازن ما را سری شده و به Vcc متصل شده است.

کریستال 12mHz میکرو، برای تولید پالس بکار میرود. کلاک میکرو میباشد. P000 برای خروجی کلاک برای ATOD میباشد.

مدارمتصل به پایه 9 میکرو به صورت زیر است که در آن خازن 1mf به IC متصل است و مقاومت به کاربرده شده 10km بوده و مدار Reset سخت افزاری میکرو میباشد

نمودار صفحه نمایش مدار:

آشنایی با میکروکنترلرها

۱-۱ مقدمه

گرچه کامپیوترها تنها چند دهه ای است که با ما همراهند، با این حال تأثیر عمیق آنها بر زندگی ما با تأثیر تلفن، اتومبیل و تلویزیون رقابت میکند. همگی ما حضور آنها را احساس میکنیم، چه برنامه نویسان کامپیوتر و چه دریافت کنندگان صورت حسابهای ماهیانه که توسط سیستمهای کامپیوتری بزرگ چاپ شده و توسط پست تحویل داده میشود. تصور ما از کامپیوتر معمولاً «داده پردازی» است که محاسبات عددی را بطور خستگی ناپذیری انجام میدهد.

ما با انواع گوناگونی از کامپیوترها برخورد میکنیم که وظایفشان را زیرکانه و بطرزی آرام، کارا و حتی فروتنانه انجام میدهند و حتی حضور آنها اغلب احساس نمیشود. ما

کامپیوترها را به عنوان جزء مرکزی بسیاری از فرآورده های صنعتی و مصرفی از جمله ، در سوپرمارکت ها داخل صندوق های پول و ترازوها ، درخانه ، دراجاق ها ، ماشین های لباسشویی ، ساعت های دارای سیستم خبردهنده و ترموستات ها ، در وسایل سرگرمی همچون اسباب بازی ها ، VCR ها ، تجهیزات استریو و وسایل صوتی ، در محل کار در ماشین های تایپ و فتوکپی ، و در تجهیزات صنعتی مثل مته های فشاری و دستگاههای حروفچینی نوری میابیم . در این مجموعه ها کامپیوترها وظیفه «کنترل» را در ارتباط با «دنیای واقعی» ، برای روشن و خاموش کردن وسایل و نظارت بر وضعیت آنها انجام میدهند . میکروکنترلرها (برخلاف میکروکامپیوترها و ریزپردازنده ها) اغلب در چنین کاربردهایی یافت میشوند . با وجود این که بیش از بیست سال از تولد ریزپردازنده نمیگذرد ، تصور وسایل الکترونیکی و اسباب بازیهای امروزی بدون آن کار مشکلی است . در ۱۹۷۱ شرکت اینتل ، 8080 را به عنوان اولین ریزپردازنده موفق عرضه کرد . مدت کوتاهی پس از آن ، موتورولا ، RCA و سپس MOS Technology و Zilog انواع مشابهی را به ترتیب به نامهای 6800 ، 1801 ، 6502 ، Z80 عرضه کردند . گرچه این مدارهای مجتمع (IC) ها به خودی خود فایده چندانی نداشتند اما به عنوان بخشی از یک کامپیوتر تک بورد (SBC) ، به جزء مرکزی فرآورده های مفیدی برای آموزش طراحی با ریزپردازنده ها تبدیل شدند . از این SBC ها که سرعت به آزمایشگاههای طراحی در کالج ها ، دانشگاهها و شرکت های الکترونیک راه پیدا کردند میتوان برای

نمونه از D2 موتورولا ، KIM-1 ساخت MOS Technolog و SDK-85 متعلق به شرکت اینتل نام برد .

میکروکنترلر قطعه ای شبیه به ریزپردازنده است . در ۱۹۷۶ اینتل 8748 را به عنوان اولین قطعه خانواده میکروکنترلرهای MCS-48TM معرفی کرد . 8748 با ۱۷۰۰۰ ترانزیستور در یک مدار مجتمع ، شامل یک CPU ۱ کیلو بایت EPROM ، ۶۴ بایت RAM ، ۲۷ پایه I/O و یک تایمر ۸ بیتی بود . این IC و دیگر اعضای MCS-48TM که پس از آن آمدند ، خیلی زود به یک استاندارد صنعتی در کاربردهای کنترل گرا تبدیل شدند جایگزین کردن اجزاء الکترومکانیکی در فرآورده هایی مثل ماشین های لباسشویی و چراغ های راهنمایی از ابتداری کار ، یک کاربرد مورد توجه برای این میکروکنترلرها بودند و همین طور باقی ماندند . دیگر فرآورده هایی که در آنها میتوان میکروکنترلر را یافت عبارتند از اتومبیل ها ، تجهیزات صنعتی ، وسایل سرگرمی و ابزارهای جانبی کامپیوتر . (افرادی که یک IBM PC دارند کافی است به داخل صفحه کلید نگاه کنند تا مثالی از یک میکروکنترلر را در یک طراحی با کمترین اجزاء ممکن ببینند).

توان ، ابعاد و پیچیدگی میکروکنترلرها با اعلام ساخت 8051 ، یعنی اولین عضو خانواده میکروکنترلرهای MCS-51TM در ۱۹۸۰ توسط اینتل پیشرفت چشمگیری کرد . در مقایسه با 8048 این قطعه شامل بیش از ۶۰۰۰۰ ترانزیستور ، ۴ K بایت ROM ، ۱۲۸ بایت RAM ، ۳۲ خط I/O ، یک درگاه سریال و دو تایمر ۱۶ بیتی است . که از لحاظ مدارات داخلی برای یک IC بسیار قابل ملاحظه است ، (شکل ۱-۱ را ببینید). امروزه انواع

گوناگونی از این IC وجود دارند که به صورت مجازی این مشخصات را دوبرابر کرده اند. شرکت زیمنس که دومین تولیدکننده قطعات MCS-51TM است SAB80515 را به عنوان یک 8051 توسعه یافته در یک بسته ۶۸ پایه با شش درگاه I/O ۸ بیتی، ۱۳ منبع وقفه، و یک مبدل آنالوگ به دیجیتال با ۸ کانال ورودی عرضه کرده است. خانواده 8051 به عنوان یکی از جامعترین و قدرتمندترین میکروکنترلرهای ۸ بیتی شناخته شده و جایگاهش را به عنوان یک میکروکنترلر مهم برای سال های آینده یافته است.

این کتاب درباره خانواده میکروکنترلرهای MSC-51TM نوشته شده است. فصل های بعدی معماری سخت افزار و نرم افزار خانواده MCS-51TM را معرفی میکنند و از طریق مثالهای طراحی متعدد نشان میدهند که چگونه اعضای این خانواده میتوانند در طراحی های الکترونیکی با کمترین اجزاء اضافی ممکن شرکت داشته باشند.

در بخشهای بعدی از طریق یک آشنایی مختصر با معماری کامپیوتر، یک واژگان کاری از اختصارات و کلمات فنی که در این زمینه متداولند (و اغلب باهم اشتباه میشوند) را ایجاد خواهیم کرد. از آن جا که بسیاری اصطلاحات در نتیجه تعصب شرکتهای بزرگ و سلیقه مؤلفان مختلف دچار ابهام شده اند، روش کار ما در این زمینه بیشتر عملی خواهد بود تا آکادمیک. هر اصطلاح در متداول ترین حالت با یک توضیح ساده معرفی شده است.

۱-۲ اصطلاحات فنی

یک کامپیوتر توسط دو ویژگی کلیدی تعریف میشود: (۱) داشتن قابلیت برنامه ریزی برای کارکردن روی داده بدون مداخله انسان و (۲) توانایی ذخیره و بازیابی داده. عموماً یک سیستم کامپیوتری شامل ابزارهای جانبی برای ارتباط با انسان ها به علاوه برنامه هایی برای پردازش داده نیز میباشد. تجهیزات کامپیوتر سخت افزار، و برنامه های آن نرم افزار نام دارند. در آغاز اجازه بدهید کار خود را با سخت افزار کامپیوتر و با بررسی شکل ۱-۲ آغاز میکنیم.

نبود جزئیات در شکل عمدی است و باعث شده تا شکل نشان دهنده کامپیوترهایی در تمامی اندازه ها باشد. همانطور که نشان داده شده است، یک سیستم کامپیوتری شامل یک واحد پردازش مرکزی (CPU) است که از طریق گذرگاه آدرس^۲، گذرگاه داده^۳ و گذرگاه کنترل^۴ به حافظه قابل دستیابی تصادفی^۵ (RAM) و حافظه فقط خواندنی^۶ (ROM) متصل میباشد. مدارهای واسطه^۷ گذرگاه های سیستم را به وسایل جانبی متصل میکنند. حال اجازه بدهید تا هریک از اینها را بطور مفصل بررسی کنیم.

۱-۳ واحد پردازش مرکزی

CPU، به عنوان «مغز» سیستم کامپیوتری، تمامی فعالیتهای سیستم را اداره کرده و همه عملیات روی داده را انجام میدهد. اندیشه اسرارآمیز بودن CPU در اغلب موارد نادرست است زیرا این تراشه فقط مجموعه ای از مدارهای منطقی است که بطور مداوم دو عمل را انجام میدهند: واکنشی^۸ دستورالعمل ها، و اجرای آنها. CPU توانایی درک

و اجرای دستورالعمل ها را براساس مجموعه ای از کدهای دودویی دارد که هر یک از این کدها نشان دهنده یک عمل ساده است. این دستورالعمل ها معمولاً حسابی (جمع، تفریق، ضرب و تقسیم)، منطقی (AND, OR, NOT و غیره)، انتقال داده یا عملیات انشعاب هستند و با مجموعه ای از کدهای دودویی با نام مجموعه دستورالعمل ها^۹ نشان داده میشوند.

شکل ۱-۳ یک تصویر بی نهایت ساده شده از داخل یک CPU است. این شکل مجموعه ای از ثبات ها^۱ را برای ذخیره سازی موقت اطلاعات، یک واحد عملیات حسابی و منطقی^۲ (ALU) برای انجام عملیات روی این اطلاعات، یک واحد کنترل و رمزگشایی دستورالعمل^۳ (که عملیاتی را که باید انجام شود تعیین میکند و اعمال لازم را برای انجام آنها شروع مینماید) و دو ثبات اضافی را نشان میدهد.

ثبات دستورالعمل (IR) کد دودویی هر دستورالعمل را در حال اجرا نگه میدارد و شمارنده برنامه (PC) آدرس حافظه دستورالعمل بعدی را که باید اجرا شود نشان میدهد.

واکشی یک دستورالعمل از RAM سیستم یکی از اساسی ترین اعمالی است که توسط CPU انجام میشود و شامل این مراحل است: (الف) محتویات شمارنده برنامه در گذرگاه آدرس قرار میگیرد (ب) یک سیگنال کنترل READ فعال میشود (پ) داده (کد عملیاتی^۴ دستورالعمل) از RAM خوانده میشود و روی گذرگاه داده قرار میگیرد (ت) کد عملیاتی در ثبات داخلی دستورالعمل CPU انجام میشود و (ث) شمارنده برنامه یک واحد

افزایش مییابد تا برای واکشی بعدی از حافظه آماده شود. شکل ۴-۱ نشان دهنده جریان اطلاعات برای واکشی یک دستورالعمل است.

مرحله اجرا مستلزم رمزگشایی کد عملیاتی و ایجاد سیگنالهای کنترلی برای گشودن ثبات های درونی به داخل و خارج از ALU است. همچنین باید به ALU برای انجام عملیات مشخص شده فرمانی داده شود. بعلاوه تنوع زیاد عملیات ممکن، این توضیحات تاحدی سطحی میباشند و دریک عملیات ساده مثل «افزایش یک واحدی ثبات»^۱ مصداق دارند. دستورالعمل های پیچیده تر نیاز به مراحل بیشتری مثل خواندن بایت دوم و سوم به عنوان داده برای عملیات دارند.

یک سری از دستورالعمل ها که برای انجام یک وظیفه معنادار ترکیب شوند برنامه یا نرم افزار نامیده میشود، و نکته واقعا اسرارآمیز درهمین جا نهفته است. معیار اندازه گیری برای انجام درست وظایف، بیشتر کیفیت نرم افزار است تا توانایی تحلیل CPU. سپس برنامه ها CPU را «راه اندازی» میکنند و هنگام این کار آنها گهگاه به تقلید از نقطه ضعف های نویسندگان خود، اشتباهه هم میکنند. عباراتی نظیر «کامپیوتر اشتباه کرد» گمراه کننده هستند. اگرچه خرابی تجهیزات غیرقابل اجتناب است اما اشتباه در نتایج معمولاً نشانی از برنامه های ضعیف یا خطای کاربر میباشد.

۴-۱ حافظه نیمه رسانا: RAM و ROM

برنامه ها و داده در حافظه ذخیره میشوند. حافظه های کامپیوتر بسیار متنوعند و اجزای همراه آنها بسیار، و تکنولوژی بطور دائم و پی در پی موانع را برطرف میکند، بگونه ای

که اطلاع از جدیدترین پیشرفتهای نیاز به مطالعه جامع و مداوم دارد. حافظه‌هایی که بطور مستقیم توسط CPU قابل دستیابی میباشند، IC های (مدارهای مجتمع) نیمه رسانایی هستند که RAM و ROM نامیده میشوند. دو ویژگی RAM و ROM را از هم متمایز میسازد: اول آن که RAM حافظه خواندنی / نوشتنی است درحالی که ROM حافظه فقط خواندنی است و دوم آن که RAM فرار است (یعنی محتویات آن هنگام نبود ولتاژ تغذیه پاک میشود) درحالی که ROM غیر فرار میباشد.

اغلب سیستمهای کامپیوتری یک دیسک درایو و مقدار اندکی ROM دارند که برای نگهداری روال های نرم افزاری کوتاه که دائم مورد استفاده قرار میگیرند و عملیات ورودی / خروجی را انجام میدهند کافی است. برنامه های کاربران و داده، روی دیسک ذخیره میگردند و برای اجرا به داخل RAM بار میشوند. با کاهش مداوم در قیمت هربایت RAM، سیستمهای کامپیوتری کوچک اغلب شامل میلیونها بایت RAM میباشند.

۵-۱ گذرگاهها: آدرس، داده و کنترل

یک گذرگاه عبارت است از مجموعه ای از سیم ها که اطلاعات را با یک هدف مشترک حمل میکنند. امکان دستیابی به مدارات اطراف CPU توسط سه گذرگاه فراهم میشود: گذرگاه آدرس، گذرگاه داده و گذرگاه کنترل. برای هرعمل خواندن یا نوشتن، CPU موقعیت داده (یا دستورالعمل) را با قراردادن یک آدرس روی گذرگاه آدرس مشخص میکند و سپس سیگنالی را روی گذرگاه کنترل فعال مینماید تا نشان دهد که عمل

موردنظر خواندن است یا نوشتن . عمل خواندن ، یک بایت داده را از مکان مشخص شده در حافظه برمیدارد و روی گذرگاه داده قرار میدهد . CPU داده را میخواند و در یکی از ثبات های داخلی خود قرار میدهد . برای عمل نوشتن CPU داده را روی گذرگاه داده میگذارد . حافظه ، تحت تأثیر سیگنال کنترل ، عملیات را بعنوان یک سیکل نوشتن ، تشخیص میدهد و داده را در مکان مشخص شده ذخیره میکند .

اغلب ، کامپیوترهای کوچک ۱۶ یا ۲۰ خط آدرس دارند . با داشتن n خط آدرس که هریک میتوانند در وضعیت بالا (1) یا پایین (0) باشند ، 2^n مکان قابل دستیابی است . بنابراین یک گذرگاه آدرس ۱۶ بیتی میتواند به $2^{16} = 65536$ مکان ، دسترسی داشته باشد و برای یک آدرس ۲۰ بیتی $2^{20} = 1048576$ مکان قابل دستیابی است . علامت اختصاری K (برای کیلو) نماینده $1024 = 2^{10}$ میباشد ، بنابراین ۱۶ بیت میتواند $64 K = 2^6 \times 2^{10}$ مکان را آدرس دهی کند درحالی که ۲۰ بیت میتواند $1024 K = 2^{10} \times 2^{10}$ (یا 1Meg) را آدرس دهی نماید .

گذرگاه داده اطلاعات را بین CPU و حافظه یا بین CPU و قطعات I/O منتقل میکند . تحقیقات دامنه داری که برای تعیین نوع فعالیتهایی که زمان ارزشمند اجرای دستورالعمل ها را در یک کامپیوتر صرف میکنند ، انجام شده است نشان میدهد که کامپیوترها دوسوم وقتشان را خیلی ساده صرف جابجایی داده میکنند . از آن جا که عمده عملیات جابجایی بین یک ثبات CPU و RAM یا ROM خارجی انجام میشود تعداد خطهای (یا پهنای) گذرگاه داده در کارکرد کلی کامپیوتر اهمیت شایانی دارد . این محدودیت پهنای ، یک

تنگنا به شمار میرود : ممکن است مقادیر فراوانی حافظه در سیستم وجود داشته باشد و CPU از طریق گذرگاه داده - توسط پهنای گذرگاه داده محدود میشود . به علت اهمیت این ویژگی ، معمول است که یک پیشوند را که نشان دهنده اندازه این محدودیت است اضافه میکنند . عبارت «کامپیوتر ۱۶ بیتی» به کامپیوتری با ۱۶ خط در گذرگاه داده اشاره میکند . اغلب کامپیوترها در طبقه بندی ۴ بیت ، ۸ بیت ، ۱۶ بیت یا ۳۲ بیت قرار میگیرند و توان محاسباتی کلی آنها با افزایش پهنای گذرگاه داده ، افزایش میابد .

توجه داشته باشید که گذرگاه داده همانطور که در شکل ۱-۲ نشان داده شده است ، یک گذرگاه دوطرفه و گذرگاه آدرس ، یک گذرگاه یک طرفه میباشد . اطلاعات آدرس همیشه توسط CPU فراهم میشود (همانطور که در شکل ۱-۲ با فلش نشان داده شده است). درحالی که داده ممکن است در هر جهت ، بسته به اینکه عملیات خواندن موردنظر باشد یا نوشتن ، جابجا شود . همچنین توجه داشته باشید که عبارت «داده» در مفهوم کلی بکار رفته است یعنی اطلاعاتی که روی گذرگاه داده جابجا میشود و ممکن است دستورالعمل های یک برنامه ، آدرس ضمیمه شده به یک دستورالعمل یا داده مورد استفاده توسط برنامه باشد .

گذرگاه کنترل ترکیب درهمی از سیگنال ها است ، که هر یک نقش خاصی در کنترل منظم فعالیتهای سیستم دارند . بعنوان یک قاعده کلی ، سیگنال های کنترل سیگنالهای زمانبندی هستند که توسط CPU برای همزمان کردن جابجایی اطلاعات روی گذرگاه آدرس و داده ایجاد میشوند . اگرچه معمولا سه سیگنال مثل READ ، WRITE و CLOCK

وجود دارد، برای انتقال اساسی داده بین CPU و حافظه، نام و عملکرد این سیگنال‌ها بطور کامل بستگی به نوع CPU دارد. برای جزئیات بیشتر در این موارد باید به برگه اطلاعات سازندگان مراجعه کرد.

۱-۶ ابزارهای ورودی / خروجی

ابزارهای I/O یا «ابزارهای جانبی کامپیوتر» مسیری برای ارتباط بین سیستم کامپیوتری و «دنای واقعی» فراهم میکنند. بدون ابزارهای جانبی، سیستمهای کامپیوتری به ماشینهای درون‌گرایی تبدیل میشوند که استفاده‌ای برای کاربران خود ندارند. سه دسته از ابزارهای I/O عبارتند از ابزارهای ذخیره‌سازی انبوه^۲، ابزارهای رابط با انسان^۳ و ابزارهای کنترل / نظارت^۴.

۱-۶-۱ ابزارهای ذخیره‌سازی انبوه

ابزارهای ذخیره‌سازی انبوه نیز مثل RAM ها و ROM های نیمه رسانا جزو نقش آفرینان عرصه تکنولوژی حافظه هستند که بطور دائم در حال رشد و بهبود است. آنچنان که از نام آنها برمی آید این ابزارها مقادیر معتناهی اطلاعات (برنامه یا داده) را نگهداری میکنند و این حجم از اطلاعات به هیچ وجه در RAM یا «حافظه اصلی» نسبتاً کوچک کامپیوتر جا نمیگیرد. این اطلاعات پیش از این که در دسترس CPU قرار بگیرد باید به داخل حافظه اصلی بارشود. دسته بندی ابزارهای ذخیره‌سازی انبوه برطبق سادگی دستیابی به اطلاعات، آنها را به دودسته تقسیم میکند ابزارهای آماده کار و ابزارهای بایگانی. در روش ذخیره‌سازی آماده کار که معمولاً روی دیسک های مغناطیسی انجام

میشود ، اطلاعات ذخیره شده در دسترس CPU قرار دارند بدون آن که نیازی به دخالت انسان از طریق اجرای نرم افزار خاصی باشد . در روش ذخیره سازی بایگانی داده هایی نگهداری میشوند که بندرت به کار میروند و باید بصورت دستی در سیستم بار شوند . ذخیره سازی بایگانی معمولا روی نوارهای مغناطیسی یا دیسک های مغناطیسی انجام میشود . اگرچه دیسک های نوری مثل CD-ROM ها^۳ یا تکنولوژی WORM^۴ که بتازگی ظهور کرده اند ، ممکن است سمت گیری روش ذخیره سازی بایگانی را به علت قابلیت اطمینان ، ظرفیت بالا و قیمت پایین خود تغییر دهند .^۵

۲-۶-۱ ابزارهای رابط با انسان

یگانگی انسان و ماشین توسط مجموعه ای از ابزارهای رابط با انسان تحقق مییابد که متداول ترین آنها عبارتند از پایانه های نمایش تصویر (VDT) و چاپگرها . اگرچه چاپگرها ابزارهای صرفا خروجی هستند که برای چاپ کردن اطلاعات به کار میروند ولی VDT ها در واقع از دو وسیله تشکیل شده اند زیرا شامل یک صفحه کلید به عنوان ورودی و یک CRT^۶ به عنوان خروجی میباشند . یک رشته خاص در مهندسی به نام «ارگونومیک» یا «مهندسی فاکتورهای انسانی» به خاطر ضرورتی که در طراحی این ابزارهای جانبی باتوجه به طبیعت انسان احساس میشد ، به وجود آمده است و هدف آن وفق دادن مشخصات انسان با ماشین های مورد استفاده او به شکلی مطمئن ، راحت و کارا میباشد . درحقیقت تعداد شرکت هایی که این دسته از ابزارهای جانبی را تولید میکنند بیشتر از شرکتهای تولید کننده کامپیوتر است . در هرسیستم کامپیوتری دست کم

سه تا از این ابزارها وجود دارد: صفحه کلید، CRT و چاپگر. از دیگر ابزارهای رابط با انسان میتوان دستگیره بازی^۷، قلم نوری، ماوس میکروفن و بلندگو را نام برد.

۳-۶-۱ ابزارهای کنترل / نظارت

به کمک ابزارهای کنترل / نظارت (وبرخی نرم افزارها و رابط های الکترونیک دقیق) کامپیوترها میتوانند کارهای کنترلی زیادی را بی وقفه، بدون خستگی و بسیار فراتر از توانایی انسان انجام دهند.

کاربردهایی نظیر کنترل حرارت یک ساختمان، محافظت ازخانه، کنترل آسانسور، کنترل وسایل خانگی و حتی جوش دادن قطعات مختلف یک خودرو همگی با استفاده از این ابزارها امکان پذیر هستند.

ابزارهای کنترل، ابزارهای خروجی یا عمل کننده^۱ هستند. آنها وقتی که با یک ولتاژ یا جریان، تغذیه شوند میتوانند برجهان پیرامون خود اثر بگذارند (مثل موتورها و له ها). ابزارهای نظارت، ابزارهای ورودی یا حسگر^۲ هستند که با کمیت هایی نظیر حرارت، نور، فشار، حرکت و مانند آن، تحریک شده و آنها را به جریان یا ولتاژی که توسط CPU خوانده میشود تبدیل میکنند (مثل فتوترانزیستورها، ترمیستورها و سوئیچ ها).

ولتاژ یا جریان توسط مدارهای واسطه، به یک داده دودویی تبدیل میشود و یا برعکس و سپس نرم افزار، یک رابطه منطقی بین ورودی ها و خروجی ها برقرار میکند. سخت افزار و نرم افزار موردنیاز برای ارتباط این ابزارها با میکروکنترلرها یکی از موضوعات عمده این کتاب میباشد.

۱-۷ برنامه ها : بزرگ و کوچک

بحث اصلی ما برسخت افزار سیستمهای کامپیوتری با یک مرورگذرا بر نرم افزار یا برنامه هایی که برای راه اندازی آنها لازم است متمرکز گردیده است . توجه نسبی به سخت افزار در برابر نرم افزار در سال های اخیر بطور حیرت انگیزی دگرگون شده است. درحالیکه نخستین سالهای پیدایش کامپیوتر شاهد برتری چشمگیر هزینه قطعات ، تولید و تعمیر و نگهداری سخت افزار کامپیوتر نسبت به هزینه نرم افزار بود ، امروزه با تراشه های LSI^۳ هزینه های سخت افزاری ، کمتر تعیین کننده هستند و کار پرزحمت و متمرکز برای نوشتن ، مستندسازی ، پشتیبانی ، بهنگام کردن و توزیع نرم افزار است که بخش عمده هزینه اتوماسیون یک فرآیند را با استفاده از کامپیوتر تشکیل میدهد .

اکنون هنگام بررسی انواع مختلف نرم افزار است . شکل ۱-۵ سه سطح از نرم افزار را بین کاربر و سخت افزار یک سیستم کامپیوتری نشان میدهد : نرم افزار کاربردی ، سیستم عامل و زیرروال های ورودی / خروجی .

در پایین ترین سطح ، زیرروال های ورودی / خروجی بطور مستقیم سخت افزار سیستم را اداره میکنند ، مثل خواند کارکترها از صفحه کلید ، نوشتن کارکترها در CRT ، خواندن بلوک های اطلاعات از دیسک و غیره . از آنجا که این زیرروال ها ارتباط بسیار نزدیکی با سخت افزار دارند توسط طراحان سخت افزار نوشته میشوند و (معمولا) در ROM ذخیره میگردند (به عنوان مثال میتوان از BIOS در IBM PC نام برد).

برای ایجاد کردن دسترسی نزدیک برنامه نویسان به سخت افزار سیستم ، شرایط صریحی برای ورود و خروجی زیر روال های ورودی / خروجی تعیین شده است . کافیت یک نفر ثبات های CPU را مقداردهی اولیه کرده و زیرروال را فراخوانی کند ، در اینصورت عملیات موردنظر انجام میشود و نتایج در ثبات های CPU یا RAM سیستم قرار میگیرد . به عنوان مکملی برای زیرروال های ورودی / خروجی ، ROM شامل یک برنامه شروع به کار است که هنگام روشن شدن سیستم یا آغاز بکار مجدد آن بصورت دستی ، اجرا میشود . طبیعت غیر فرار ROM در این مورد اهمیت اساسی دارد ، زیرا این برنامه باید هنگام روشن شدن سیستم وجود داشته باشد . «مدیریت اعمال داخلی» مثل بررسی انتخاب ها ، مقداردهی اولیه به حافظه ، انجام بررسی هایی به منظور عیب یابی و مانند آن ، توسط برنامه آغازگر^۱ انجام میشود . در پایان یک روال بارکننده خود راه انداز^۲ اولین شیار^۳ (یک برنامه کوچک) را از دیسک به داخل RAM میخواند و کنترل را به آن میسپارد . سپس این برنامه بخشی از سیستم عامل را که در RAM مقیم است (یک برنامه بزرگ) ، از دیسک میخواند و کنترل را به آن میسپارد و به این ترتیب عملیات شروع به کار سیستم کامل میشود و به عبارت دیگر «سیستم خود را توسط راه اندازهای خودش بالا می آورد .

سیستم عامل مجموعه بزرگی از برنامه های همراه با سیستم کامپیوتری است و مکانیسمی را برای دستیابی ، مدیریت و استفاده مؤثر از امکانات کامپیوتر فراهم میکند . این توانایی ها در زبان فرمان^۴ و برنام های مفید^۵ سیستم عامل وجود دارند و بنوبه خود

گسترش نرم افزارهای کاربردی را آسان میکنند. اگر نرم افزار کاربردی، خوب طراحی شده باشد کاربر بدون دانستن سیستم عامل و یا با دانش اندکی درباره آن، با کامپیوتر ارتباط متقابل برقرار میکند. برقرارکردن یک ارتباط مؤثر، معنی دار و مطمئن با کاربر یکی از مهمترین اهداف در طراحی نرم افزار کاربردی است.

۸-۱ میکروها، مینی ها و کامپیوترهای مرکزی^۱

به عنوان یک نقطه شروع، کامپیوترها براساس اندازه و توان آنها با عنوان میکروکامپیوترها، مینی کامپیوترها و کامپیوترهای مرکزی دسته بندی میشوند. یک ویژگی کلیدی میکروکامپیوترها اندازه و بسته بندی CPU میباشد که از یک مدار مجتمع واحد - یعنی یک ریزپردازنده تشکیل شده است. از طرف دیگر مینی کامپیوترها و کامپیوترهای مرکزی علاوه بر آن که در برخی جزئیات معماری، پیچیده تر هستند، CPU هایی مشتمل برچندین IC دارند که از چند IC (در مینی کامپیوترها) تا چندین بردن مدار متشکل از IC ها (در کامپیوترهای مرکزی) تغییر میکند و این برای به دست آوردن سرعت های بالا و توان محاسباتی کامپیوترهای بزرگتر ضروری است.

میکروکامپیوترهایی مثل IBM PC, Apple Macintosh و Commodore Amiga یک ریزپردازنده را به عنوان CPU بکار برده اند. RAM, ROM و مدارهای واسطه به IC های زیادی نیاز دارند و تعداد قطعات اغلب به همراه توان محاسبه افزایش مییابد. مدارهای واسطه از لحاظ پیچیدگی بسته به ابزارهای I/O تفاوت قابل ملاحظه ای دارند. برای مثال راه اندازی بلندگو که در اغلب میکروکامپیوترها وجود دارد تنها نیازمند یک

جفت گیت منطقی است و درمقابل ، رابط دیسک معمولا شامل IC های زیادی است که بعضا در بسته های LSI قرار دارند .

ویژگی دیگری که میکروها را از مینی ها و کامپیوترهای مرکزی جدا میکند آن است که میکروکامپیوترها سیستمهایی تک اجرایی^۲ و تک کاربر^۳ هستند یعنی با یک کاربر ارتباط متقابل دارند و یک برنامه را در یک زمان اجرا میکنند . از طرف دیگر مینی ها و کامپیوترهای مرکزی سیستمهایی چند اجرایی^۴ و چندکاربر^۵ هستند یعنی میتوانند به کاربران و برنامه های زیادی بطور همزمان سرویس دهند . درعمل ، اجرای همزمان برنامه ها توهمی است که در نتیجه عمل «برض زمان»^۶ توسط CPU بوجود می آید (با این همه سیستمهای چندپردازی^۷ از چندین CPU برای انجام همزمان وظایف استفاده میکنند).

۹-۱ مقایسه ریزپردازنده ها با میکروکنترلرها

پیش از این خاطر نشان شد که ریزپردازنده ها CPU هایی تک تراشه هستند و در میکروکامپیوترها به کار میروند . پس فرق میکروکنترلرها با ریزپردازنده ها چیست ؟ این سؤال از سه جنبه میتوان برخورد کرد : معماری سخت افزار ، کاربردها و ویژگی های مجموعه دستورالعمل ها .

۹-۱-۱ معماری سخت افزار

برای روشن ساختن تفاوت بین میکروکنترلرها و ریزپردازنده ها ، شکل ۱-۲ برای نشان دادن جزئیات بیشتر دوباره رسم شده است (شکل ۱-۶ را ملاحظه کنید) .

درحالی که ریزپردازنده یک CPU ی تک تراشه ای است ، میکروکنترلر دریک تراشه واحد شامل یک CPU و بسیاری از مدارات لازم برای یک سیستم میکروکامپیوتری کامل میباشد . اجزای داخل خط چین در شکل ۶-۱ بخش کاملی از اغلب IC های میکروکنترلر میباشد . علاوه بر CPU میکروکنترلرها شامل RAM , ROM یک رابط سریال ، یک رابط موازی ، تایمر و مدارات زمان بندی وقفه میباشد که همگی دریک IC قراردارند . البته مقدار RAM روی تراشه حتی به میزان آن دریک سیستم میکروکامپیوتری کوچک هم نمیرسد اما آنطور که خواهیم دید این مسأله محدودیتی ایجاد نمیکند زیرا کاربردهای میکروکنترلر بسیار متفاوت است .

یک ویژگی مهم میکروکنترلرها ، سیستم وقفه موجود در داخل آنهاست . میکروکنترلرها به عنوان ابزارهای کنترل گرا^۱ اغلب برای پاسخ بی درنگ به محرکهای خارجی (وقفه ها) مورد استفاده قرار میگیرند . یعنی باید در پاسخ به یک «اتفاق» ، سریعا یک فرآیند را معوق گذارده ، به فرآیند دیگر پردازند . بازشدن دریک اجاق میکروویو مثالی است از یک اتفاق که ممکن است باعث ایجاد یک وقفه در یک سیستم میکروکنترلی شود . البته اغلب ریزپردازنده ها میتوانند سیستمهای وقفه قدرتمندی را به اجرا بگذارند ، اما برای این کار معمولا نیاز به اجزای خارجی دارند . مدارات روی تراشه یک میکروکنترلر شامل تمام مدارات موردنیاز برای بکارگیری وقفه ها میباشد .

۲-۹-۱ کاربردها

ریزپردازنده ها اغلب به عنوان CPU در سیستم های میکرو کامپیوتری بکار میروند . این کاربرد دلیل طراحی آنها و جایی است که میتوانند توان خود را به نمایش بگذارند . با این وجود میکروکنترلرها در طراحی های کوچک با کمترین اجزاء ممکن که فعالیتهای کنترل گرا انجام میدهند نیز یافت میشوند . این طراحی ها در گذشته با چند دوجین یا حتی صدها IC دیجیتال انجام میشد . یک میکروکنترلر میتواند در کاهش تعداد کل اجزاء کمک کند . آنچه که مورد نیاز است عبارت است از یک میکروکنترلر ، تعداد کمی اجزاء پشتیبان و یک برنامه کنترلی در ROM . میکروکنترلرها برای «کنترل» ابزارهای I/O در طراحی هایی با کمترین تعداد اجزاء ممکن مناسب هستند ، اما ریزپردازنده ها برای «پردازش» اطلاعات در سیستمهای کامپیوتری مناسبند .

۳-۹-۱ ویژگیهای مجموعه دستورالعمل ها

به علت تفاوت در کاربردها ، مجموعه دستورالعمل های مورد نیاز برای میکروکنترلرها تا حدودی با ریزپردازنده ها تفاوت دارد . مجموعه دستورالعمل های ریزپردازنده ها بر عمل پردازش تمرکز یافته اند و در نتیجه دارای روشهای آدرس دهی قدرتمند به همراه دستورالعمل هایی برای انجام عملیات روی حجم زیاد داده میباشند . دستورالعمل ها روی چهاربیت ها^۱ ، بایت ها ، کلمه ها یا حتی کلمه های مضاعف^۲ عمل میکنند^۳ . روشهای آدرس دهی با استفاده از فاصله های نسبی^۴ و اشاره گری های آدرس امکان دسترسی به آرایه های بزرگ داده را فراهم میکنند . حالت های افزایش یک واحدی

اتوماتیک و کاهش یک واحدی ، حرکت گام به گام روی بایت ها ، کلمه ها و کلمه های مضاعف را در آرایه ها آسان میکنند . دستورالعمل های رمزی نمیتوانند در داخل برنامه کاربر اجرا شوند و بسیاری ویژگی های دیگر از این قبیل .

از طرف دیگر میکروکنترلرها مجموعه دستورالعمل هایی مناسب برای کنترل ورودی ها و خروجی ها دارند . ارتباط با بسیاری از ورودی ها و خروجی ها تنها نیازمند یک بیت است . برای مثال یک موتور توسط یک سیم پیچ که توسط یک درگاه خروجی یک بیتی انرژی دریافت میکند ، روشن و خاموش شود . میکروکنترلرها دستورالعمل هایی برای 1 کردن¹ و 0 کردن² بیت های جداگانه دارند و دیگر عملیات روی بیت ها مثل , OR AND یا EXOR کردن منطقی بیت ها ، پرش در صورت 1 یا پاک بودن یک بیت و مانند آنها را نیاز انجام میدهند . این خصیصه مفید بندرت در ریزپردازنده ها یافت میشود زیرا آنها معمولا برای کار روی بایت ها یا واحدهای بزرگتر داده طراحی میشوند .

برای کنترل و نظارت بر ابزارها (شاید توسط یک رابط تک بیتی) ، میکروکنترلرها مدارات داخلی و دستورالعمل هایی برای عملیات ورودی/ خروجی ، زمانبندی اتفاقات و فعال کردن و تعیین اولویت وقفه های ناشی از محرک های خارجی دارند . ریزپردازنده ها اغلب به مدارات اضافی (IC های رابط سریال ، کنترل کننده های وقفه ، تایمرها و غیره) برای انجام اعمال مشابه نیاز دارند . با این همه در قدرت پردازش محض ، یک میکروکنترلر هرگز به ریزپردازنده نمیرسد (اگر در بقیه موارد یکسان باشند)

، زیرا بخش عمده «فضای واقعی» IC میکروکنترلر صرف تهیه امکانات روی تراشه میشود البته به قیمت کاهش توان پردازش .

از آنجا که فضاهای واقعی در تراشه برای میکروکنترلرها اهمیت دارند دستورالعمل ها باید بی نهایت فشرده باشند و اساسا در یک بایت پیاده سازی شوند . یکی از نکات در طراحی جادادن برنامه کنترلی در داخل ROM روی تراشه است ، زیرا افزودن حیت یک ROM روی تراشه است ، زیرا افزودن حیت یک ROM خارجی هزینه نهایی تولید را بسیار افزایش میدهد . به رمزدرآوردن^۳ فشرده برای مجموعه دستورالعمل های میکروکنترلر اساسی است ، در حالی که ریزپردازنده ها بندرت دارای این ویژگی میباشند، روشهای آدرس دهی قدرتمند آنها باعث به رمزدرآوردن غیر فشرده دستورالعمل ها میشود .

۱۰-۱ مفاهیم جدید

میکروکنترلرها مانند دیگر فرآورده هایی که پیش از آن برای برطرف کردن موانع کار مورد ملاحظه بودند ، توسط دو نیروی مکمل هم یعنی نیاز بازار و تکنولوژی جدید بوجود آمده اند . تکنولوژی جدید همان است که پیش از این ذکر شد ، یعنی نیمه رساناهایی با ترانزیستورهای بیشتر در فضای کمتر که با قیمت پایین تری به صورت انبوه تولید میشوند . نیاز بازار ، تقاضای صنعت و مصرف کنندگان وسایل و اسباب بازی های هوشمند میباشد .^۴ این تعریف گسترده ای است ، بهترین مثال شاید داشبورد خودرو باشد که شاهد تغییر «مرکز کنترل» خودرو در طی دهه گذشته بوده است . زمانی راننده ها

باید به دانستن سرعت خود اکتفا میکردند ، اما امروزه نمایی از سوخت صرفه جویی شده و زمان تقریبی رسیدن را در اختیار دارند . زمانی دانستن این که یک کمربند ایمنی در شروع حرکت محکم شده است یا نه کافی بود امروزه به ما «گفته میشود» کدام کمربند ایمنی ایراد دارد . اگر دری نیمه باز بماند بموقع توسط کلمات به ما اطلاع داده میشود (شاید کمربند ایمنی لای درگیر کرده باشد) .

همه این موارد این مطلب را در ذهن تداعی میکنند که ریز پردازنده ها (و دراین مورد میکروکنترلر) به راه حل هایی تبدیل شده اند که به دنبال یک مسأله میگردند . به نظر میرسد که آنها در کاهش پیچیدگی مدارات فرآورده های مصرفی بسیار مؤثر عمل کرده اند بطوری که تولیدکنندگان اغلب برای افزودن امکانات اضافی اشتیاق زیادی دارند ، فقط به این علت که میکروکنترلرها خیلی راحت برای فرآورده ها قابل طراحی هستند . نتیجه کار ، اغلب فاقد سادگی لازم میباشد . بهترین مثال ممکن ظهور فرآورده ها قابل طراحی هستند . نتیجه کار ، اغلب فاقد سادگی لازم میباشد . بهترین مثال ممکن ظهور فرآورده های سخنگو در سالهای اخیر است . این فرآورده ها ، چه خودرو و چه اسباب بازی معمولا مثالهایی از زیاده روی ها و طراحی های اضافه برنیاز ، و شاید گوشه ای از هنر دهه هشتاد هستند . در آن زمان هم بسیاری معتقد بودند که همین که گرد کهنگی روی این وسایل بنشینند ، تنها چیزی که برای آنها باقی میماند قابلیت کای آنها خواهد بود .

میکروکنترلرها پردازنده هایی اختصاصی هستند . آنها به خودی خود در کامپیوترها به کار نمیروند ، بلکه در فرآورده های صنعتی و وسایل مصرفی مورد استفاده قرار میگیرند . استفاده کنندگان این فرآورده ها اغلب از وجود میکروکنترلرها کاملاً بی اطلاع هستند . از دید آنها اجزای داخلی وجود دارند اما جزو جزئیات بی اهمیت طراحی به شمار میروند . برای مثال اجاق های میکروویو ، ترموستات های قابل برنامه ریزی ، ترازوهای الکترونیک و حتی خودروها را میتوانید در نظر بگیرید . قسمت الکترونیکی هر یک از این فرآورده ها عموماً شامل ارتباط میکروکنترلر با کلیدهای فشاری ، سوئیچ ها ، وسایل هشداردهنده و لامپ های روی یک تابلو میباشد . در نتیجه به استثناء برخی امکانات اضافی ، طرز استفاده آنها با فرآورده های الکترومکانیکی قبلی تفاوتی نکرده است و میکروکنترلر آنها از دید استفاده کنندگان مخفی است .

برخلاف سیستمهای کامپیوتری که توسط قابلیت برنامه ریزی و دوباره برنامه ریزی شدن ، باز شناخته میشوند ، میکروکنترلرها یک بار برای همیشه و برای یک کار برنامه ریزی میشوند . این مقایسه به یک تفاوت اساسی در معماری این دو سیستم منجر میشود . سیستمهای کامپیوتری نسبت RAM به ROM بالایی دارند و برنامه های کاربران در یک فضای نسبتاً بزرگ RAM اجرا میشود درحالی که روال های ارتباط با سخت افزار در یک فضای کوچک ROM اجرا میگردد . از طرف دیگر میکروکنترلرها نسبت ROM به RAM بالایی دارند ، برنامه کنترلی آنها که شاید نسبتاً بزرگ هم باشد در ROM ذخیره میشود ، درحالی که RAM فقط برای ذخیره موقت مورد استفاده قرار میگیرد . از آنجا

که برنامه کنترلی برای همیشه در ROM ذخیره میشود در مرتبه میان افزار^۱ قرار میگیرد ، یعنی چیزی بین سخت افزار (مدارهای واقعی) و نرم افزار (برنامه هایی در RAM که هنگام خاموش شدن سیستم پاک میشوند). تفاوت بین سخت افزار و نرم افزار تا حدی شبیه به تفاوت بین یک صفحه کاغذ (سخت افزار) و کلمات نوشته شده روی آن (نرم افزار) میباشد . میان افزار را میتوان به صورت فرم های استاندارد دی که برای یک کاربرد مشخص طراحی و چاپ شده اند در نظر گرفت .

۱۱-۱- مزیت ها و معایب

وظایفی که میکروکنترلرها انجام می دهند وظایف تازه ای نیستند. آنچه جدید است این است که طراحی ها با تعداد اجزای کمتری از گذشته انجام می شوند. طراحی هایی که در گذشته با استفاده از ده ها و حتی صدها IC انجام می شدند امروزه با یک میکروکنترلر و اجزایی به تعداد انگشتان دست قابل انجام اند. کاهش تعداد اجزاء که نتیجه مستقیم قابلیت برنامه ریزی و توانایی زیاد میکروکنترلرها در ایجاد یکپارچگی می باشد، معمولاً منجر به زمان طراحی و ساخت کوتاه تر، هزینه تولید پایین تر، مصرف توان کمتر و قابلیت اطمینان بیشتر شود. اعمال منطقی که نیازمند چندین IC می باشند، اغلب توسط یک میکروکنترلر با اضافه کردن یک برنامه کنترلی انجام می شوند.

عیب کار در سرعت است. راه حل میکروکنترلی هرگز در سرعت به پای راه حل های مشابه با اجزای گسسته نمی رسند. در موقعیت هایی که نیاز به پاسخ های بسیار سریع به رویدادها وجود دارد (که البته ندرت چنین کاربردهایی پیدا می شوند) میکروکنترلرها

عکس العمل ضعیفی از خود نشان می دهند. به عنوان یک مثال، نمایش ساده شده ای از انجام عمل NAND با استفاده از میکروکنترلر 8051 در شکل ۷-۱ نشان داده شده است. به کار بردن میکروکنترلر برای چنین عملی چندان مرسوم نیست، اما این مکان وجود دارد. نرم افزار باید عملیات نشان داده شده در نمودار گردش شکل ۸-۱ را انجام دهد. برنامه زبان اسمبلی 8051 برای این عمل منطقی به صورت زیر می باشد:

```
LOOP:  MOV      C,P1.4    ;READ P1.4 BIT INTO CARRY FLAG
        ANL      C,P1.5    ;AND WITH P1.5
        ANL      C,P1.6    ;AND WITH P1.6
        CPL      C        ;CONVERT TO "NAND" RESULT
        MOV      P1.7,C    ;SEND TO P1.7 OUTPUT BIT
        SJMP     LOOP     ;REPEAT
```

اگر این برنامه در یک میکروکنترلر 8051 اجرا شود بدون شک تابع NAND با سه ورودی تحقق می یابد (این مطلب را می توان با یک ولت متر یا نوسان نگار تحقیق کرد). تأخیر انتشار از یک گذار^۱ در ورودی تا استقرار سطح منطقی درست در خروجی دست کم در مقایسه با معادل TTL^۲ آن بسیار طولانی است. بسته به نسبت زمانی تغییر در ورودی و تشخیص این تغییر توسط برنامه، تأخیر بین ۳ تا ۱۷ میکرو ثانیه خواهد بود.

¹ transition

² transistor – transistor logic

(با فرض عملکرد استاندارد 8051 با استفاده از یک کریستال ۱۲ مگاهرتز) در حالی که تأخیر انتشار در معادل TTL از مرتبه ۱۰ نانو ثانیه است یعنی حدود هزار بار کمتر. واضح است که در ایجاد توابع منطقی، سرعت میکروکنترلرها با مدارهای معادل TTL قابل مقایسه نیست.

در بسیاری از کاربردها بویژه آنهایی که با عملکرد انسان سرو کار دارند این که تأخیرها به نانوثانیه اندازه گیری شوند یا میکروثانیه و میلی ثانیه اهمیتی ندارند، (هنگامی که فشار روغن در خودروی شما افت می کند آیا لازم است که ظرف چند میکروثانیه مطلع شوید؟). مثال گیت منطقی نشان می دهد که میکروکنترلرها می توانند عملیات منطقی را انجام دهند. از این گذشته هرچه طراحی ها پیچیده تر باشند، مزایای طراحی میکروکنترلی، بیشتر خود را نشان می دهد. تعداد کم اجزاء مزیتی است که قبلاً به آن اشاره شد علاوه بر آن عملیات پیش بینی شده در برنامه کنترلی را می توان تنها با تغییر نرم افزار دگرگون کرد و این روش کمترین اثر ممکن را روی چرخه تولید خواهد گذاشت.

۱-۲- MCS-51TM مروری بر خانواده

MCS-51TM خانواده ای از میکروکنترلرهاست که توسط شرکت اینتل به بازار عرضه شده است. دیگر تولیدکنندگان IC نظیر زیمنس، AMD، فوجیتسو و فیلیپس به عنوان تولید کننده ثانویه، ICهای این خانواده را تحت مجوز اینتل تولید می کنند.

هر میکروکنترلر این خانواده از امکاناتی مناسب با یک سری طراحی های مشخص برخوردار است.

8051 یک IC نوعی و اولین عضو این خانواده است که بصورت تجاری مطرح شد.

خلاصه مشخصات این IC از این قرار است:

- ۴K بایت ROM
- ۱۲۸ بایت RAM
- چهار درگاه I/O^۳ (ورودی - خروجی) هشت بیتی
- دو تایمر / شمارنده^۴ ۱۶ بیتی
- رابطه سریال^۵
- ۶۴K بایت فضای حافظه خارجی برای کد
- ۶۴K بایت فضای حافظه خارجی برای داده
- پردازنده بولی^۶ (که عملیات روی بیت ها را انجام می دهد)
- ۲۱۰ مکان بیتی آدرس پذیر^۷
- انجام عملیات ضرب و تقسیم در ۴ میکروثانیه

³ I/O port

⁴ timer/counter

⁵ serial interface

⁶ Boolean processor

⁷ bit-addressable

دیگر اعضای خانواده MCS-51TM هر یک از امکانات دیگری از قبیل ROM روی تراشه^۸، RAM, EPROM روی تراشه و یا یک تایمر را دارا هستند. در ضمن هر یک از انواع IC های این خانواده یک نسخه مشابه با CMOS کم مصرف^۹ نیز دارد (جدول ۱-۲).

عبارت "8051" از روی تسامح به کل خانواده میکروکنترلرهای MCS-51TM اطلاق می شود. هرگاه بحث روی IC خاصی از این خانواده متمرکز شود شماره قطعه مورد نظر ذکر خواهد شد. مشخصاتی که در بالا به آنها اشاره شد در نمودار بلوکی شکل ۱-۲ نشان داده شده اند. (در ضمن می توانید به ضمیمه ت مراجعه کنید).

۲-۲- بررسی اجمالی پایه ها

در اینجا، معماری سخت افزار 8051 با نگاهی از بیرون به پایه های آن، معرفی می شود (شکل ۲-۲) و در ادامه شرح مختصری از عملکرد هر پایه ارائه می گردد. همان طور که در شکل ۲-۲ دیده می شود ۳۲ پایه از ۴۰ پایه 8051 به عنوان خطوط درگاه I/O عمل می کنند. معهذاً ۲۴ خط از این خطوط دو منظوره هستند (۲۶ خط در 8052/8032). هر یک از این خطوط می توانند به عنوان I/O یا خط کنترل و یا بخشی از گذرگاه آدرس یا گذرگاه داده به کار روند.

⁸ On-chip ROM

⁹ low power CMOS

در طراحی هایی که با کمترین مقدار حافظه و دیگر قطعات خارجی انجام می شوند، از این درگاهها به عنوان I/O همه منظوره استفاده می کنند. هر هشت خط یک درگاه می تواند به صورت یک واحد در ارتباط با وسایل موازی مانند چاپگرها و مبدل‌های دیجیتال به آنالوگ بکار رود. و یا هر خط به تنهایی با وسایل تک بیتی مثل سوئیچ ها، LEDها، ترانزیستورها، سیم پیچ ها، موتورها و بلندگوها ارتباط برقرار کند.

۱-۲-۲- درگاه 0

درگاه 0، یک درگاه دو منظوره از پایه 32 تا 39 تراشه 8051 می باشد. این درگاه در طراحی های با کمترین اجزای ممکن به عنوان یک درگاه I/O عمومی استفاده می شود. در طراحی های بزرگتر که از حافظه خارجی استفاده می کنند، این درگاه یک گذرگاه آدرس و داده مالتی پلکس شده می باشد. (به بخش ۶-۲ حافظه خارجی مراجعه کنید)

۱-۲-۲- درگاه 1

درگاه 1 درگاه اختصاصی I/O روی پایه های 1 تا 8 است. پایه های P1.0 تا P1.7 در صورت نیاز برای ارتباط با وسایل خارجی بکار می روند. وظیفه دیگری برای پایه های درگاه 1 در نظر گرفته نشده است، بنابراین آنها گهگاه برای ارتباط با وسایل خارجی بکار می روند. استثناء در IC های 8032/8052 که از P1.0 و P1.1 به عنوان خطوط I/O و یا ورودی تایمر سوم استفاده می شود.

۲-۲-۳- درگاه 2

درگاه 2 (پایه های 21 تا 28) یک درگاه دو منظوره است که به عنوان I/O عمومی و یا بایت بالای گذرگاه آدرس در طراحی با حافظه کد خارجی¹¹ به کار می رود. این درگاه همچنین در طراحی هایی که به بیش از ۲۵۶ بایت از حافظه داده خارجی¹² نیاز دارند نیز استفاده می شود.

۲-۲-۴- درگاه 3

درگاه 3 یک درگاه دو منظوره روی پایه های 10 تا 17 می باشد. علاوه بر I/O عمومی این پایه ها هر یک وظایف دیگری نیز در رابطه با امکانات خاص 8051 دارند. وظایف خاص پایه های درگاه 3 و درگاه 2 در جدول ۲-۲ خلاصه شده است.

۲-۲-۵- PSEN (Program Store Enable)

8051 چهارسیگنال اختصاص یافته برای کنترل گذرگاه دارد. $\overline{\text{PSEN}}$ یک سیگنال خروجی روی پایه 29 است که حافظه برنامه خارجی (کد) را فعال می کند. این پایه معمولاً به پایه $\overline{\text{OE}}$ یک EPROM وصل می گردد تا خواندن بایتهای برنامه از EPROM امکان پذیر شود.

¹¹ external code memory

¹² external data memory

سیگنال $\overline{\text{PSEN}}$ در طی مرحله خواندن یک دستورالعمل پایین می رود. کدهای دودویی برنامه (کدهای عملیاتی) از EPROM خوانده می شوند، در گذرگاه داده منتقل می گردند و برای رمزگشایی در ثبات دستورالعمل 8051 ذخیره می شوند. هنگام اجرای برنامه از ROM داخلی (8051/8052) $\overline{\text{PSEN}}$ در حالت غیر فعال (وضعیت بالا) باقی می ماند. چرا؟ چون $\overline{\text{PSEN}}$ تنها خواندن را انجام می دهد.

۶-۲-۲- (Address Latch Enable) ALE

سیگنال خروجی ALE در پایه 30 برای هر فردی که با ریزپردازنده های اینتل مثل 8085، 8086 یا 8088 کار کرده باشد، آشناست. 8051 بطور مشابهی از ALE برای جداسازی گذرگاه آدرس و داده استفاده می کند. هنگامی که درگاه 0 در حالت خاص خود به عنوان گذرگاه داده و بایت پایین گذرگاه آدرس استفاده می شود سیگنال ALE آدرس را در یک ثبات خارجی در طی نیمه دوم سیکل حافظه یعنی هنگامی که انتقال داده انجام می شود، در دسترس هستند.

سیگنال ALE با فرکانس یک ششم فرکانس نوسان ساز روی تراشه نوسان می کند و می تواند به عنوان یک پالس ساعت همه منظوره در بقیه سیستم بکار رود. اگر 8051 از یک کریستال ۱۲ مگاهرتز، پالس سرعت دریافت کند، ALE با فرکانس ۲ مگاهرتز نوسان می کند. تنها استثناء در طی انجام دستورالعمل MOVX است که یک پالس ALE

حذف می شود (شکل ۱۰-۲). این پایه همچنین برای برنامه ریزی پالس ورودی در انواع EPROM دار 8051 مورد استفاده قرار می گیرد.

۲-۲-۷ \overline{EA} (External Access)

سیگنال ورودی \overline{EA} در پایه 31 معمولاً به سطح منطقی بالا (+5V) یا پایین (زمین) وصل می شود. اگر این پایه در وضعیت بالا قرار گرفته باشد 8051/8052 برنامه را از ROM داخلی یعنی 4K یا 8K بایت پایین حافظه اجرا می کند. هنگامی که پایین باشد ROM داخلی غیر فعال می شود و برنامه ها از EPROM خارجی اجرا می شوند. همچنین نوع EPROM دار 8051 از خط \overline{EA} برای تغذیه ۲۱ ولت (V_{pp}) در برنامه ریزی EPROM داخلی استفاده می کند.

۲-۲-۸ (Reset)RST

ورودی RST در پایه ۹، آغازگر^{۱۳} اصلی 8051 است. هنگامی که این سیگنال حداقل برای دو سیکل ماشین^{۱۴} در وضعیت بالا بماند، ثباتهای داخلی 8051 با مقادیر مناسبی برای یک شروع به کار سازمان یافته بار می شوند. (به بخش ۸-۲ عملیات Reset مراجعه کنید).

¹³ reset

¹⁴ machine cycle

۹-۲-۲- وودی های نوسان ساز روی تراشه

همان طور که در شکل ۲-۲ نشان داده شده است. 8051 دارای یک نوسان ساز روی تراشه^{۱۵} است و معمولاً با یک کریستال که به پایه های 18 و 19 متصل می شود، به راه می افتد. خازنهای پایدار کننده نیز به صورت نشان داده شده، مورد نیاز هستند. فرکانس نامی کریسال برای اغلب ICهای خانواده MCS-51TM، ۱۲ مگاهرتز است، هر چند که 80C31BH-1 می تواند با فرکانسهایی تا ۱۶ مگاهرتز نیز کار کند. نوسان ساز روی تراشه الزاماً نیازی به یک کریستال ندارد. همان طور که در شکل ۲-۳ نشان داده شده است یک منبع پالس ساعت TTL می تواند به XTAL1 و XTAL2 وصل شود.

۱۰-۲-۲- اتصالات تغذیه

8051 با یک تغذیه +۵ ولتی کار می کند. اتصال V_{cc} به پایه 40 و V_{ss} (زمین) به پایه 20 وصل می شود.

۳-۲- ساختار درگاه I/O

مدارات داخلی پایه های درگاه ها به صورت مختصر در شکل ۲-۴ نشان داده شده است. نوشتن در پایه یک درگاه، داده را در یک ذخیره ساز درگاه^{۱۶} بار می کند. در اثر این عمل یک ترانزیستور اثر میدانی (FET) که به پایه درگاه وصل شده است، راه اندازی

¹⁵ On-chip oscillator

¹⁶ port latch

میشود. قابلیت راه اندازی برای درگاههای 2,1 و 3 به اندازه چهار TTL شاتکی کم مصرف^{۱۷} و برای درگاه 0 به اندازه هشت عدد از همین نوع TTL می باشد. (برای جزئیات بیشتر به ضمیمه ث مراجعه کنید).

توجه کنید که مقاومت بالا برنده^{۱۸} در درگاه 0 وجود ندارد. (مگر هنگامی که به عنوان گذرگاه خارجی آدرس و داده عمل می کند). ممکن است یک مقاومت بالا برنده خارجی بسته به مشخصات ورودی وسیله ای که توسط درگاه راه اندازی می شود، مورد نیاز باشد.

در 8051 دو قابلیت «خواندن ذخیره ساز»^{۱۹} و «خواندن پایه»^{۲۰} وجود دارد. دستورالعملهایی که عمل بخوان- تغییر بده- بنویس را بکار می برند (مثل CPL P1.5)، برای پرهیز از تشخیص نادرست سطح ولتاژ در مواقعی که پایه بشدت تحت بار قرار دارد (مثل هنگامی بیس یک ترانزیستور را تحریک می کند)، عمل خواندن را از ذخیره ساز انجام می دهند و دستورالعملهایی که یک بیت از درگاه وارد می کنند (مثل MOV, P1.5, C)، پایه را می خوانند. ذخیره ساز درگاه در این مورد باید شامل 1 منطقی باشد و گرنه EET راه انداز روشن می شود و خروجی را پایین می کشد. Reset کردن سیستم همه

¹⁷ low power Schottky TTL

¹⁸ pull-up resistor

¹⁹ read latch

²⁰ read pin

ذخیره سازهای درگاه را 1 می کند. پس اگر یک ذخیره ساز درگاه پاک شود (مثل CLR P1.5)، متعاقب آن نمی توان از پایه به عنوان ورودی استفاده کرد، مگر این که ابتدا ذخیره ساز 1 شود. (SET P1.5)

شکل ۲-۴ مدارات مربوط به عملکرد خاص درگاههای 0 و 2 و 3 را نشان نمی دهد. هنگامی که عملکرد خاص این درگاهها در حال انجام است راه اندازهای خروجی به یک آدرس داخلی (درگاه 2)، آدرس/داده داخلی (درگاه 0) یا یک سیگنال کنترلی (درگاه 3) بصورت مقتضی سوئیچ می شوند.

۲-۴- سازمان حافظه

اغلب ریزپردازنده ها یک فضای حافظه مشترک برای داده و برنامه در نظر می گیرند. این کار معقولی است چون برنامه ها معمولاً روی یک سیستم ذخیره شده و برای اجرا به RAM منتقل می گردند. به این ترتیب برنامه ها و داده هر دو در RAM سیستم مقیم می شوند. از طرف دیگر میکروکنترلرها بندرت به عنوان CPU در «سیستم های کامپیوتری» مورد استفاده قرار می گیرند. در عوض، به عنوان جزء مرکزی در طراحی های کنترل گرا به کار می روند که در این موارد حافظه محدود است، دیسک درایو یا سیسم عامل دیسک وجود ندارد و برنامه کنترلی باید در ROM قرار داده شود.

به همین دلیل 8051 یک فضای حافظه جداگانه برای برنامه (کد) و داده در نظر می گیرد. همان طور که در جدول ۱-۲ نشان داده شده است، کد و داده هر دو ممکن است

داخلی باشند. با این وجود هر د و با استفاده از اجزاء خارجی تا حد ۶۴K بایت حافظه داده قابل توسعه هستند.

حافظه داخلی شامل ROM روی تراشه (فقط در 8051/8052) و RAM داده روی تراشه است. RAM روی تراشه شامل آرایش مناسبی از حافظه همه منظوره، حافظه بیتی آدرس پذیر، بانک های ثابت و ثابت های کاربرد خاص^{۲۱} می باشد.

دو ویژگی جالب توجه در 8051 بدین قرار است: (الف) ثباتها و درگاههای ورودی - خروجی بصورت نقشه حافظه^{۲۲} هستند و مانند هر مکان دیگر حافظه قابل دسترسی می باشند. ب) پشته، برخلاف معمول دیگر ریزپردازنده ها که پشته را در RAM خارجی قرار می دهند، در RAM داخلی قرار دارد.

فضای حافظه داخلی میان بانک های ثابت (00H-1FH)، RAM بیتی آدرس پذیر (20H-2FH)، RAM همه منظوره (30H-7FH) و ثابت های کاربرد خاص (80H-FFH) تقسیم شده است. در مورد هر یک از این بخشهای حافظه داخلی در ادامه مطلب بحث خواهد شد.

²¹ Speical Function Registers

²² memory mapped

۱-۴-۲-RAM همه منظوره

اگر چه شکل ۶-۲ ۸۰ بایت را از آدرس 30H تا 7FH برای RAM همه منظوره نشان می دهد، ۳۲ بایت پایین از آدرس 00H تا 2FH نیز می توانند به صورت مشابهی استفاده شوند. (این مکان ها کاربردهای دیگری دارند که در ادامه بررسی خواهد شد).

هر مکانی در RAM همه منظوره با استفاده از روش های آدرس دهی مستقیم یا غیر مستقیم قابل دسترسی است. برای مثال برای خواندن محتویات RAM داخلی در آدرس 5FH به داخل انباره این دستورالعمل می تواند به کار رود:

```
MOV A,5FH
```

این دستورالعمل یک بایت داده را با استفاده از آدرس دهی مستقیم برای مشخص کردن «مکان مبدأ» (یعنی آدرس 5FH) منتقل می کند. مقصد داده بطور ضمنی در کد عملیاتی دستورالعمل با عنوان A انباره^{۲۳} مشخص شده است. (توجه: روش های آدرس دهی بطور مفصل در فصل ۳ بحث می شوند).

در ضمن RAM داخلی با استفاده از آدرس دهی غیر مستقیم و R0 و R1 نیز قابل دسترسی است. برای مثال دو دستورالعمل زیر همان کاری را می کنند که دستورالعمل

بالا به تنهایی انجام می دهد:

```
MOV R0,#5FH
```

MOV A,@R0

دستورالعمل نخست از آدرس دهی فوری برای انتقال مقدار 5FH به ثبات R0 استفاده می کند. و دستورالعمل دوم آدرس دهی غیر مستقیم را برای انتقال داده ای که «R0 به آن اشاره می کند» به داخل انباره به کار می گیرد.

۲-۴-۲ RAM بیت آدرس پذیر

8051، ۲۱۰ مکان بیت آدرس پذیر دارد، که ۱۲۸ مکان آن در آدرس بایت 20H تا 2FH قرار داشته و بقیه ثبات های کاربرد خاص هستند که بعداً مورد بحث قرار می گیرند.

اندیشه دستیابی به بیت های منفرد از طریق نرم افزار، یکی از امکانات قدرتمند اغلب میکروکنترلرها است. بیت ها می توانند توسط یک دستورالعمل، AND,0,1 و یا OR گردند. اغلب ریزپردازنده ها به یک رشته از دستورالعملهای «بخوان - تغییر بده - بنویس» برای انجام همین اعمال نیاز دارند. بعلاوه درگاههای I/O در 8051 بصورت بیت های آدرس پذیر هستند که ارتباط نرم افزاری را با تک بیت های ورودی و خروجی ساده می کنند.

تعداد ۱۲۸ مکان بیت آدرس پذیر همه منظوره در آدرس بایت 20H تا 2FH وجود دارد. (۱۲۸ بیت = ۱۶ بایت * ۸ بیت) این آدرس ها بسته به دستورالعمل، به عنوان بایت یا

به عنوان بایت یا به عنوان بیت قابل دسترسی هستند. برای مثال برای ۱ کردن بیت 67H این دستورالعمل را می توان بکار برد:

با مراجعه به شکل ۶-۲ ملاحظه می شود که «آدرس بیت 67H» با ارزشترین بیت در «آدرس بایت 2CH» است. دستورالعمل بالا تأثیری روی دیگر بیت ها در این آدرس ندارد. اکثر ریزپردازنده ها همین عمل را به طریق زیر انجام میدهند:

```
MOV    A, 2CH          ;READ ENTIRE BYTE
ORL    A,#10000000    ;SET MOST-SIGNIFICANT BIT
MOV    2CH,A          ;WRITE BACK ENTIRE BYTE
```

۳-۴-۲- بانک های ثابت^{۲۴}

بانک های ثابت در ۳۲ مکان پایین حافظه داخلی قرار دارند. مجموعه دستورالعملهای 8051 هشت ثابت را از R0 تا R7 پشتیبانی می کند و به صورت پیش فرض (پس از reset شدن سیستم)، این ثابت ها، در آدرس 00H تا 07H قرار می گیرند دستورالعمل زیر محتوای آدرس 05H را به داخل انباره منتقل می کند:

```
MOV A,R5
```

این دستورالعمل یک دستورالعمل یک بایتی است که از آدرس دهی ثبات استفاده می کند. البته همین عملیات با یک دستورالعمل دو بایتی با استفاده از آدرس دهی مستقیم در بایت دوم نیز انجام پذیر است:

```
MOV    A,05H
```

دستورالعملهایی که از ثبات های R0 تا R7 استفاده می کنند کوتاهتر و سریعتر از دستورالعملهای معادلی هستند که از آدرس دهی مستقیم استفاده می کنند. داده هایی که بطور متناوب استفاده می شوند، بهتر است یکی از این اثبات ها را استفاده کنند.

بانک ثبات فعال با تغییر بیت های انتخاب بانک ثبات در کلمه وضعیت، برنامه،^{۲۵} (که در ادامه بحث می شود) قابل تغییر است. با فرض آن که بانک ثبات شماره ۳ فعال باشد دستورالعمل زیر محتوای انباره را در مکان 18H می نویسد:

```
MOV    R0,A
```

اندیشه «بانک های ثبات» امکان «سوئیچ متن» را بصورت سریع و کارا فراهم می کند، که به موجب آن بخشهای جداگانه یک نرم افزار، مستقل از دیگر بخشها از یک مجموعه ثبات خاص خود استفاده می کنند.

۵-۲- ثبات های کاربرد خاص

ثبات های داخلی در اغلب ریزپردازنده ها توسط مجموعه دستورالعمل ها به صورت ضمنی قابل دسترسی هستند. برای مثال "INCA" در ریز پردازنده 6809 محتوای انباره A را یک واحد افزایش می دهد. عملیات به صورت ضمنی در کد عملیاتی دستورالعمل مشخص شده است. روش دستیابی مشابهی برای ثبات در میکروکنترلر 8051 امکان پذیر است. در حقیقت دستورالعمل "INC A" در 8051 همان عمل را انجام می دهد.

ثبات های داخلی ۸۰۵۱ به عنوان بخشی از RAM روی تراشه پیکربندی شده اند. بنابراین هر ثبات دارای یک آدرس نیز هست. این برای 8051 منطقی است چون ثبات های زیادی دارد. علاوه بر R0 تا R7، ۲۱ ثبات کاربرد خاص (SFR) در ناحیه بالای RAM از آدرس 80H تا FFH، تعریف نشده اند. تنها ۲۱ آدرس SFR تعریف شده است. (۲۶ آدرس در 8032/8052).

اگرچه انباره (A) همانطور که قبلا نشان داده شد به صورت ضمنی قابل دسترسی است، اکثر SFR ها با استفاده از آدرس دهی مستقیم قابل دستیابی هستند. با دقت در شکل ۶-۲ ملاحظه میشود که برخی SFR ها هم بیت آدرس پذیر و هم بایت آدرس پذیر میباشند. طراحان باید هنگام کارکردن با بیت ها به جای بایت ها مراقب باشند. برای مثال دستورالعمل:

SETB 0E0H

بیت 0 در انباره را 1 میکند ولی دیگر بیت ها را تغییر نمیدهد. شگرد کار تشخیص این

نکته است که بدانیم E0H هم آدرس کل بایت انباره و هم آدرس کم ارزشترین بیت در انباره میباشد. چون دستورالعمل SETB روی بیت ها عمل میکند (و نه بایت ها) تنها روی بیت آدرس دهی شده تأثیر میگذارد. توجه داشته باشید که پنج بیت بالایی آدرس در بیت های آدرس پذیر SFR و خود SFR، یکسان است. برای مثال درگاه 1 در آدرس بایت 90H یا 10010000B قرار دارد و بیت های درگاه 1 در آدرس 90H تا 97H قرار دارند یعنی 10010xxxB.

PSW بطور مفصل دربخش بعدی بررسی میشود، دیگر SFR ها پس از PSW بطور خلاصه معرفی میشوند و بحث کامل آنها به فصل های بعدی موكول میگردد.

۱-۵-۲ کلمه وضعیت برنامه

کلمه وضعیت برنامه (PSW) در آدرس D0H همانطور که در جدول ۳-۲ خلاصه شده است، شامل بیت های وضعیت میباشد. در ادامه مطلب تک تک این بیت ها بررسی میگردند.

۱-۵-۱-۱ پرچم نقلی

بیت نقلی (CY) یک بیت دو منظوره است که کاربرد رایج آن برای عملیات حسابی است. اگر درطی

جدول ۲-۳ خلاصه ثبات PSW (کلمه وضعیت برنامه)

شرح عملکرد بیت	آدرس	نماد	بیت
پرچم نقلی	D7H	CY	PSW.7
پرچم نقلی کمکی	D6H	AC	PSW.6
پرچم 0	D5H	F0	PSW.5
انتخاب بانک ثابت 0	D4H	RS1	PSW.4
انتخاب بانک ثبات 1	D3H	RS0	PSW.3
00 = بانک 0 ، آدرس های 00H - 07H			
01 = بانک 1 ، آدرس های 08H - 0FH			
10 = بانک 2 ، آدرس های 10H - 17H			
11 = بانک 3 ، آدرس های 18H - 1FH			
پرچم سرریز	D2H	OV	PSW.2
رزرو شده	D1H	-	PSW.1
پرچم توازن زوج	D0H	P	PSW.0

عمل جمع ، یک بیت نقلی از بیت ۷ خارج شود یا در طی عمل تفریق ، یک بیت فرضی به بیت 7 وارد شود ، پرچم نقلی 1 میشود . برای مثال اگر انباره شامل FFH باشد
دستورالعمل :

ADD A, #1

به انباره مقدار 00H را داده و پرچم نقلی را در PSW ، 1 میکند .
پرچم نقلی درضمن ، یک انباره بولی نیز هست ، که به عنوان یک ثبات تک بیتی برای
دستورالعمل های بولی که روی بیت ها عمل میکنند به کار می آید . برای مثال
دستورالعمل زیر بیت 25H را با پرچم نقلی AND میکند و نتیجه را به پرچم نقلی
برمیگرداند :

ANL C,25H

۲-۵-۱-۲ پرچم نقلی کمکی

هنگام جمع کردن مقادیر دهدهی کد شده بصورت دودویی (BCD) اگر یک انتقال از
بیت 3 به بیت 4 اتفاق بیفتد ، یا نتیجه در چهاربیت پایینی بین 0AH تا 0FH باشد پرچم
نقلی کمکی set میشود . اگر مقادیری که جمع شده اند ، BCD باشند ، دستورالعمل
جمع باید با DAA (تصحیح اعشاری انباره) دنبال شود . تا نتایج بزرگتر از 9 به محدوده
کار برگردانده شوند .

۲-۵-۱-۳ پرچم 0

پرچم 0 یا F0 یک بیت پرچم همه منظوره برای استفاده کاربران میباشد .

۲-۵-۱-۴ بیت های انتخاب بانک ثبات

بیت های انتخاب بانک ثبات (RS1 , RS0) ، بانک ثبات فعال را مشخص میکنند ، در
پی reset شدن سیستم پاک میشوند و در صورت لزوم بصورت نرم افزاری تغییر میکنند

. برای مثال سه دستورالعمل زیر بانک 3 را فعال کرده سپس محتویات ثبات R7 را
(آدرس بایت 1FH) به انباره منتقل میکنند :

SETB RS1

SETB RS0

MOV A, R7

هنگامی که برنامه بالا اسمبل شود آدرس های بیت درست ، جانشین نمادهای «RS0» و
«RS1» میشوند و به این ترتیب دستورالعمل SETB RS1 همان SETB 0D4H
میشود.

۵-۱-۲ پرچم سرریز

پرچم سرریز (OV) پس از یک عمل جمع یا تفریق ، اگر یک سرریز حسابی اتفاق بیفتد
1 میشود . هنگامی که اعداد علامت دار جمع یا تفریق میشوند ، نرم افزار میتواند این
بیت را بررسی کند تا مشخص شود که نتیجه در محدوده مناسب قرار دارد یا خیر . وقتی
که اعداد بدون علامت جمع میشوند از بیت OV صرف نظر میشود . نتایج بزرگتر از ۱۲۷+
یا کوچکتر از ۱۲۸- بیت OV را 1 میکنند . برای مثال عمل جمع زیر باعث سرریز شده
و بیت OV را در PSW ، 1 میکند :

Hex: 0F Decimal: 15

$\frac{+7F}{8E}$	$\frac{+127}{142}$
------------------	--------------------

8EH به عنوان یک عدد علامت دار ، با ۱۱۶- معادل است که به وضوح با نتیجه درست یعنی ۱۴۲ متفاوت است . بنابراین بیت OV ، 1 میشود .

۶-۱-۵-۲ بیت توازن

بیت توازن (P) در هرسیکل ماشین برای ساختن توازن زوج انباره ، بطورخودکار 1 و یا پاک میشود تعداد بیت های 1 در انباره به علاوه بیت P همواره زوج است اگر برای مثال انباره شامل 10101101B باشد P حاوی 1 خواهد بود (برای تأمین شش عدد 1 که تعداد زوجی از 1 ها است). بیت توازن اغلب در ارتباط با روال های درگاه سریال برای اضافه کردن بیک بیت توازن پیش از فرستادن ، و یا بازرسی توازن پس از دریافت به کار میرود .

۲-۵-۲ ثبات B

ثبات B در آدرس F0H به همراه انباره برای عملیات ضرب و تقسیم استفاده میشود . دستورالعمل MUL AB مقادیر هشت بیتی بدون علامت در A و B را ضرب کرده و نتیجه ۱۶ بیتی را در A (بایت پایین) و B (بایت بالا) قرار میدهد . دستورالعمل DIV AB ، A را بر B تقسیم میکند و خارج قسمت را در A و باقیمانده را در B میگذارد . ثبات B همچنین به عنوان یک ثبات چرکنویس همه منظوره عمل میکند . این ثبات بیت آدرس پذیر از آدرس F0H تا F7H نیز هست .

۳-۵-۲ اشاره گر پشته

اشاره گر پشته (SP) یک ثبات هشت بیتی در آدرس 81H است. این ثبات حاوی آدرس داده ای است که در همان هنگام در بالای پشته قرار دارد. عملیات پشته شامل پوش کردن داده به پشته و پاپ کردن داده از پشته میباشد. پوش کردن به پشته SP را یک واحد کاهش میدهد. پشته 8051 در RAM داخلی قرار دارد و محدود به آدرس هایی است که با آدرس دهی غیرمستقیم قابل دسترسی هستند. یعنی ۱۲۸ بایت اول در 8031 / 8051 یا تمام ۲۵۶ بایت RAM روی تراشه در 8032 / 8052. برای مقدار اولیه دادن دوباره به SP در پشته ای که از آدرس 60H آغاز میشود. دستورالعمل زیر مورد استفاده قرار میگیرد:

MOV SP, 35FH

در 8031 / 8051 این دستورالعمل پشته را به ۳۲ بایت محدود میکند، چون بالاترین آدرس در RAM روی تراشه، 7FH است. در این دستورالعمل مقدار 5FH به کاررفته چون SP پیش از اولین عمل پوش یک واحد افزایش میابد و 60H میشود. طراحان ممکن است نخواهند اشاره گر پشته را مقداردهی اولیه کنند و بگذارند مقدار پیش فرض خود را از هنگام reset شدن حفظ کند. این مقدار یعنی 07H با 8048 که پردازنده ماقبل 8051 است، سازگاری دارد و باعث میشود که اولین نوشتن در پشته، داده را در آدرس 08H ذخیره کند. اگر نرم افزار مورد استفاده به SP مقدار اولیه ندهد، بانک ثابت 1 (و شاید 2 و 3) در دسترس نخواهند بود، زیرا این ناحیه از RAM داخلی بخشی از پشته میباشد.

پشته بطور صریح توسط دستورالعمل های PUSH و POP برای ذخیره و بازیافت موقتی داده ها قابل دسترسی است . یا بصورت ضمنی با فراخوانی زیر روال ها (ACALL , LCALL) و بازگشت (RET , RETI) که دستورالعمل هایی برای ذخیره و بازیابی شمارنده برنامه هستند ، میتوان به آن دسترسی پیدا کرد .

۴-۵-۲ اشاره گر داده

اشاره گر داده (DPTR) که برای دستیابی به حافظه کد یا داده خارجی استفاده میشود ، یک ثابت ۱۶ بیتی است که در آدرس های 82H (بایت پایین ، DPL) و 83H (بایت بالا ، DPH) قرار دارد . سه دستورالعمل زیر 55H را در مکان 1000H در RAM خارجی می نویسد :

```
MOV A, #55H
```

```
MOV DPTR, #1000H
```

```
MOVX @DPTR,A
```

اولین دستورالعمل از آدرس دهی فوری برای انتقال داده ثابت 55H به انباره استفاده میکند . دومین دستورالعمل نیز آدرس دهی فوری را این بار برای انتقال آدرس ثابت 1000H بیتی 1000H به اشاره گر داده به کار میبرد . دستورالعمل سوم از آدرس دهی غیر مستقیم برای انتقال محتوای A (55H) به مکانی از RAM خارجی که آدرسش در DPTR است (1000H) ، استفاده میکند .

۵-۵-۲ ثابت های درگاه

درگاه های I/O در 8051 عبارتند از درگاه 0 در آدرس 80H ، درگاه 1 در آدرس 90H ،
درگاه 2 در آدرس A0H و درگاه 3 در آدرس B0H . درگاه های 0 و 2 و 3 در صورت
استفاده از حافظه خارجی یا برخی از امکانات خاص 8051 (مثل وقفه ها ، درگاه سریال
و غیره)، برای عملیات I/O در دسترس نیستند . با این همه P1.2 تا P1.7 همواره به
عنوان خطوط I/O همه منظوره قابل استفاده میباشند .

همه درگاه بیت آدرس پذیر هستند که امکانات قدرتمندی را برای ارتباطات متقابل
فراهم میکند . اگر یک موتور از طریق یک سیم پیچ و سوئیچ ترانزیستوری به بیت 7
درگاه 1 وصل باشد ، برای مثال میتواند با یک دستورالعمل 8051 یعنی :

SETB P1.7

روشن شود و با دستورالعمل زیر خاموش گردد :

CLR P1.7

دستورالعمل های فوق از عملگر نقطه برای آدرس دادن به یک بیت در یک مکان بیت
آدرس پذیر استفاده میکنند . اسمبلر تغییرات لازم را انجام میدهد ، بدین ترتیب
دودستورالعمل زیر معادل هستند :

CLR P1.7

CLR

97H

کاربرد نمادهای از پیش تعریف شده اسمبلر (مثل P1) در فصل ۷ بطور مفصل بررسی
شده است . به عنوان یک مثال دیگر ارتباط با وسیله ای شامل یک بیت وضعیت به نام

BUSY را در نظر بگیرید که هنگام مشغول بودن وسیله ، 1 و هنگام آماده بودن آن پاک
میشود . اگر BUSY بر فرض به بیت 5 درگاه 1 وصل شده باشد ، حلقه زیر باعث
میشود که سیستم برای آماده شدن وسیله صبر کند :

WAIT : JB P1.5, WAIT

این دستورالعمل یعنی «اگر بیت P1.5 ، شد ، به برجسب WAIT پرش کن» به عبارت
دیگر «برگرد و دوباره آن را بررسی کن» .

۶-۵-۲ ثبات های تایمر

8051 دارای دو تایمر / شمارنده ۱۶ بیتی برای زمانبندی فاصله های زمانی و یا شمارش
اتفاقات است . تایمر 0 در آدرس های 8AH (بایت پایین ، TL0) و 8CH (بایت بالا ،
TH0) و تایمر 1 در آدرس های 8BH (بایت پایین ، TL1) و 8DH (بایت بالا ،
TH1) قرار دارند . عملکرد تایمر توسط ثبات حالت تایمر (TMOD) در آدرس 89H و
ثبات کنترل تایمر (TCON) در آدرس 88H تعیین میشود که از این دو ، تنها TCON
بیت آدرس پذیر است . تایمرها در فصل ۴ بطور مشروح مورد بحث قرار خواهند
گرفت .

۷-۵-۲ ثبات های درگاه سریال

8051 شامل یک درگاه سریال روی تراشه برای ارتباط با ابزارهای سریال مانند پایانه ها
و مودم ها و یا برای ارتباط با دیگر IC هایی که خطوط ارتباط سریال دارند (مبدل های
آنالوگ به دیجیتال ، ثبات های انتقال RAM های غیرفرار و مانند آن) ، میباشد . ثباتی

به نام بافر داده سریال (SBUF) در آدرس 99H هر دو داده دریافتی را در دسترس قرار میدهد. حالت های مختلف عملکرد درگاه سریال از طریق ثبات کنترل درگاه سریال در آدرس 98H (SCON) که بیت آدرس پذیر نیز هست، قابل برنامه ریزی میباشد. عملکرد درگاه سریال بطور مفصل در فصل ۵ بحث و بررسی شده است.

۸-۵-۲ ثبات های وقفه

8051 دارای یک ساختار وقفه با پنج منبع وقفه و دو سطح تقدم میباشد. وقفه ها پ از reset شدن سیستم غیرفعال میشوند و سپس با نوشتن در ثبات فعال سازی وقفه (IE) در آدرس A8H، فعال میگردند. سطح تقدم از طریق ثبات تقدم وقفه (IP) در آدرس B8H تعیین میشود. هر دو ثابت بیت آدرس پذیر هستند. وقفه ها بطور مشروح در فصل ۶ بررسی خواهند شد.

۹-۵-۲ ثبات کنترل توان

ثبات کنترل توان (PCON) در آدرس 87H شامل بیت های کنترلی مختلفی است که در جدول ۴-۲ خلاصه شده اند.

بیت SMOD نرخ ارسال درگاه سریال را در حالت های 1 و 2 و 3 دو برابر میکند. (به فصل ۵ مراجعه کنید). بیت های 4 و 5 و 6 در PCON تعریف نشده اند و بیت های 2 و 3 بیت های پرچم همه منظوره برای استفاده کاربران میباشند. بیت های کنترل توان یعنی افت تغذیه (PD) و معلق (IDL) ابتدا در همه IC های خانواده MCS-51TM در دسترس بودند اما هم اکنون تنها در نسخه های CMOS منظور

جدول ۲-۳ خلاصه ثبات PCON

شرح عملکرد	نماد	بیت
بیت دو برابر کننده نرخ ارسال ، هنگام 1 شدن ، نرخ ارسال در حالت های 1 ، 2 یا 3 درگاه سریال دو برابر میشود	SMOD	7
تعریف نشده	-	6
تعریف نشده	-	5
تعریف نشده	-	4
بیت 1 پرچم همه منظوره	GF1	3
بیت 0 پرچم همه منظوره	GF0	2
افت تغذیه ، برای فعال کردن حالت افت تغذیه 1 میشود تنها راه خروج ، reset شدن است .	PD	1*
حالت معلق ، برای فعال کردن حالت معلق 1 میشود ، تنها راه خروج ، یک وقفه یا reset شدن است .	IDL	0*

میشوند . ثبات PCON بیت آدرس پذیر نیست .

۱-۹-۵-۲ حالت معلق

دستورالعملی که بیت IDL را 1 کند ، آخرین دستورالعملی خواهد بود که پیش از ورود به حالت معلق اجرا میشود . درحالت معلق سیگنال ساعت داخلی به CPU اعمال میشود ، اما نه برای کاربردهای وقفه ، تایمر و درگاه سریال . وضعیت CPU حفظ و محتویات

ثبات ها تثبیت میگردد . پایه های درگاه ها هم سطح منطقی خود را حفظ میکنند . ALE و PSEN نیز بالا میروند .

حالت معلق توسط هر وقفه ای که فعال شود یا با reset شدن سیستم پایان میابد هر یک از این شرایط بیت IDL را پاک میکند .

۲-۹-۵-۲ حالت افت تغذیه

دستورالعملی که بیت PD را 1 کند آخرین دستورالعملی خواهد بود که پیش از ورود به حالت افت تغذیه اجرا میشود . درحالت افت تغذیه : ۱- نوسان ساز روی تراشه متوقف

میشود ، ۲- تمامی اعمال متوقف میشوند ، ۳- محتویات RAM روی تراشه حفظ میشود

، ۴- پایه های درگاه سطح منطقی خود را حفظ میکنند ، ۵- ALE و PSEN پایین میروند . تنها راه خروج از این حالت ، reset کردن سیستم است .

هنگامی که سیستم در این حالت قرار دارد Vcc به ۵ ولت برگردد .

۲-۶ حافظه خارجی

برای پرهیز از یک تنگنای بالقوه در طراحی ، میکروکنترلرها باید قابلیت توسعه را فراتر

از منابع و امکانات روی تراشه خود داشته باشند . اگر قرار است امکاناتی توسعه یابد

(حافظه ، I/O و مانند آن) قابلیت آن باید وجود داشته باشد . معماری MCS-51^{MT} این

قابلیت را به صورت ۶۴K بایت فضای حافظه خارجی برای داده فراهم کرده است و

درصورت نیاز ROM و RAM اضافی را میتوان به آن افزود . IC های ارتباط با

ابزارهای جانبی نیز میتوانند برای افزایش قابلیت I/O اضافه گردند. اینها جزئی از فضای حافظه داده خارجی با استفاده از نقشه حافظه برای I/O میباشند.

هنگامی که حافظه خارجی مورد استفاده قرار میگیرد درگاه 0 به عنوان یک درگاه I/O قابل استفاده نیست. این درگاه به یک گذرگاه آدرس (A0-A7) و داده (D0-D7) مالتی پلکس شده تبدیل میشود. ALE بایت پایین آدرس را در شروع هر سیکل حافظه خارجی ذخیره میکند. درگاه 2 معمولاً (اما نه همیشه) برای بایت بالای گذرگاه آدرس به کار گرفته میشود.

پیش از بحث پیرامون جزئیات خاص مالتی پلکس کردن گذرگاه های آدرس و داده، ایده کلی در شکل ۷-۲ نشان داده شده است. یک آرایش بدون مالتی پلکس از ۱۶ خط اختصاصی آدرس و ۸ خط اختصاصی داده یعنی کلا از ۲۴ پایه استفاده میکند. آرایش مالتی پلکس شده ۸ خط گذرگاه داده را با بایت پایین گذرگاه آدرس مالتی پلکس مینماید. این تعداد با ۸ خط دیگر برای بایت بالای گذرگاه آدرس، کلا ۱۶ پایه میشود. این صرفه جویی در پایه ها باعث میشود که امکانات و توانایی های بیشتری در یک بسته بندی دو ردیفه ۴۰ پایه ایجاد شود.

حال ببینیم که آرایش مالتی پلکس شده چگونه کار میکند: در طی نیمه نخست هر سیکل حافظه بایت پایین آدرس در درگاه 0 قرار میگیرد و توسط ALE ذخیره میشود. یک 74HC373 (یا معادل آن) بایت پایین آدرس را در طی سیکل حافظه پایدار نگاه میدارد.

در طی نیمه دوم سیکل حافظه درگاه 0 به عنوان گذرگاه داده به کار میرود و داده ، بسته به عمل انجام شده خوانده یا نوشته میشود .

۱-۶-۲ دستیابی به حافظه کد خارجی

حافظه کد خارجی یک حافظه فقط خواندنی است که توسط سیگنال PSEN فعال میشود . هنگامی که از یک EPROM خارجی استفاده میکنیم ، درگاه های 0 و 2 به عنوان درگاه های I/O همه منظوره در دسترس ما نیستند . اتصالات سخت افزاری برای حافظه EPROM خارجی در شکل ۸-۲ نشان داده شده است .

یک سیکل ماشین در 8051 ، برابر با ۱۲ تناوب نوسان ساز است . برای نوسان ساز روی تراشه با یک کریستال ۱۲ مگاهرتز هر سیکل ماشین یک میکروثانیه طول میکشد . در طی یک سیکل ماشین نوعی ، ALE و پالس میدهد و دو بایت از حافظه برنامه خوانده میشود . (اگر دستورالعمل در حال اجرا ، یک دستورالعمل یک بایتی باشد از بایت دوم استفاده نمی شود). زمانبندی این عملیات که به واکنشی کد عملیاتی معروف است در شکل ۹-۲ نشان داده شده است .

۲-۶-۲ دستیابی به حافظه داده خارجی

حافظه داده خارجی یک حافظه خواندنی - نوشتنی است که با RD و WR فعال میشود . این دو سیگنال عملکرد دیگر پایه های P3.6 و P3.7 میباشدند . تنها راه دستیابی به حافظه داده خارجی دستورالعمل MOVX میباشد که از اشاره گر داده ۱۶ بیتی (DPTR) ، R0 و یا R1 به عنوان ثبات آدرس استفاده میکند .

RAM ها میتوانند همانند EPROM ها به 8051 مرتبط شوند ، با این تفاوت که RD به خط OE تراشه RAM و WR به خط W آن وصل میشود . اتصالات گذرگاه آدرس و داده همانند EPROM ها است . همانطور که گفته شد با استفاده از درگاه های 0 و 2 تا ۶۴K بایت از RAM خارجی داده میتواند به 8051 وصل شود .

یک نمودار زمانبندی برای یک عمل خواندن از حافظه داده خارجی برای دستورالعمل MOVX A, @DPTR در شکل ۱۰-۲ نشان داده شده است . توجه کنید که یک پالس ALE و یک پالس PSEN در عوض یک پالس روی خط RD برای فعال کردن RAM حذف شده است .

زمانبندی یک سیکل نوشتن برای A , MOVX @DPTR به همان شکل است . فقط WR پایین میرود و داده از درگاه 0 خارج میشود . (RD در وضعیتن بالا باقی میماند). در سیستم هایی که با کمترین اجزاء ممکن طراحی میشوند ، از عملکرد دیگر درگاه 2 (یعنی تأمین بایت بالای آدرس) صرفنظر میشود . زیرا این سیستم ها از حافظه کد خارجی استفاده نمی کنند و تنها به مقدار کمی حافظه داده خارجی نیاز دارند . اگر حافظه داده خارجی به صورت حافظه های کوچک صفحه گرا پیکربندی شود توسط آدرس های هشت بیتی قابل دسترسی است . اگر بیش از یک صفحه ۲۵۶ بایتی از RAM موردنیاز باشد چند بیت از درگاه 2 (یا درگاه های دیگر) میتواند مطابق شکل ۱۱-۲ به 8051 مرتبط شود .

بیت های 0 و 1 درگاه 2 باید برای انتخاب یک صفحه مقداردهی اولیه شوند و سپس یک دستورالعمل MOVX برای خواندن و نوشتن داده در صفحه استفاده میشود. برای مثال فرض کنید $P2.0 = P2.1 = 0$ دستورالعمل های زیر میتوانند برای خواندن محتویات RAM خارجی به داخل انباره در آدرس 0050H به کار بروند:

```
MOV R0 , #50H
```

```
MOVX A, @R0
```

برای خواندن آخرین آدرس در این RAM یعنی 03FFH، دو بیت انتخاب صفحه باید 1 شوند. رشته دستورالعمل های زیر برای این منظور میتوانند مورد استفاده قرار بگیرند:

```
SETB P2.0
```

```
SETB P2.1
```

```
MOV R0 , #0FFH
```

```
MOVX A, @R0
```

یک مزیت این طراحی این است که بیت های 2 تا 7 درگاه 2 به عنوان بیت های آدرس استفاده نمیشوند درحالی که اگر DPTR به عنوان ثبات آدرس به کار میرفت، موردنیاز بودند. در نتیجه P2.2 تا P2.7 برای مقاصد I/O در دسترس قرار میگیرند.

۳-۶-۲ رمزگشایی آدرس

اگر EPROM ها و یا RAM های متعددی به یک 8051 وصل شوند، رمزگشایی آدرس موردنیاز خواهد بود. این رمزگشایی مثل رمزگشایی موردنیاز برای اغلب

ریزپردازنده هاست . برای مثال اگر از EPROM ها و یا RAM های ۸K بایستی استفاده شود ، گذرگاه آدرس باید طوری رمزگشایی گردد که IC های حافظه را در مرزهای ۸K بایت مثل 0000H-1FFFH و 2000H-2FFFH و 3000H-3FFFH و مانند آن انتخاب کند .

عموما از یک IC رمزگشا مانند 74HC138 برای این کار استفاده میشود و پایه های خروجی آن به ورودی های انتخاب تراشه (CS) در IC های حافظه وصل میگردد . این مسأله در شکل ۱۲-۲ برای سیستمی با EPROM های متعدد ۸K بایستی از نوع 2764 و RAM های ۸K بایستی از نوع 6264 نشان داده شده است . به یاد داشته باشید که به خاطر خطوط فعال سازی مجزا (PSEN برای حافظه کد و RD و WR برای حافظه داده) 8051 میتواند تا ۶۴K بایت EPROM و ۶۴K بایت RAM را به کار گیرد .

دستورالعمل های فوق از عملگر نقطه برای آدرس دادن به یک بیت در یک مکان بیت آدرس پذیر استفاده میکنند . اسمبلر تغییرات لازم را انجام میدهد ، بدین ترتیب دو دستورالعمل زیر معادل هستند :

CLR P1.7

CLR 97H

کاربرد نمادهای از پیش تعریف شده اسمبلر (مثل P1) در فصل ۷ بطور مفصل بررسی شده است . به عنوان یک مثال دیگر ارتباط با وسیله ای شامل یک بیت وضعیت به نام BUSY را در نظر بگیرید که هنگام مشغول بودن وسیله ، 1 و هنگام آماده بودن آن پاک

میشود. اگر BUSY برفرض به بیت 5 درگاه 1 وصل شده باشد، حلقه زیر باعث میشود که سیستم برای آماده شدن وسیله صبر کند:

WAIT: JB P1.5, WAIT

این دستورالعمل یعنی «اگر بیت P1.5، 1 شد، به پرچسب WAIT پرش کن» (به عبارت دیگر) برگرد و دوباره آن را بررسی کن».

۶-۵-۲ ثبات های تایمر

8051 دارای دو تایمر / شمارنده ۱۶ بیتی برای زمانبندی فاصله های زمانی و یا شمارش اتفاقات است. تایمر 0 در آدرس های 8AH (بایت پایین، TL0) و 8CH (بایت بالا، TH0) و تایمر 1 در آدرس های 8BH (بایت پایین، TL1) و 8DH (بایت بالا، TH1) قرار دارند. عملکرد تایمر توسط ثبات حالت تایمر (TMOD) در آدرس 89H و ثبات کنترل تایمر (TCON) در آدرس 88H تعیین میشود که از این دو، تنها TCON بیت آدرس پذیراست. تایمرها در فصل ۴ بطور مشروح مورد بحث قرار خواهند گرفت.

۷-۵-۲ ثبات های درگاه سریال

8051 شامل یک درگاه سریال روی تراشه برای ارتباط با ابزارهای سریال مانند پایانه ها و مودم ها و یا برای ارتباط با دیگر IC هایی که خطوط ارتباطی سریال دارند (مبدل های آنالوگ به دیجیتال، ثبات های انتقال RAM های غیر فرار و مانند آن)، میباشد. ثباتی به نام بافر داده سریال (SBUF) در آدرس 99H هر دو داده ارسالی و دریافتی را نگه میدارد. نوشتن در SBUF، داده را برای ارسال آماده میکند و خواندن از SBUF، داده

دریافتی را در دسترس قرار میدهد. حالت های مختلف عملکرد درگاه سریال از طریق ثبات کنترل درگاه سریال در آدرس 98H (SCON) که بیت آدرس پذیر نیز هست، قابل برنامه ریزی میباشد. عملکرد درگاه سریال بطور مفصل در فصل ۵ بحث و بررسی شده است.

۸-۵-۲ ثبات های وقفه

8051 دارای یک ساختار وقفه با پنج منبع وقفه و دو سطح تقدم میباشد. وقفه ها پس از reset شدن سیستم غیرفعال میشوند و سپس با نوشتن در ثبات فعال سازی وقفه (IE) در آدرس A8H، فعال میگردند. سطح تقدم از طریق ثبات تقدم وقفه (IP) در آدرس B8H تعیین میشود. هردو ثبات بیت آدرس پذیر هستند. وقفه ها بطور مشروح در فصل ۶ بررسی خواهند شد.

۹-۵-۲ ثبات کنترل توان

ثبات کنترل توان (PCON) در آدرس 87H شامل بیت های کنترلی مختلفی است که در جدول ۴-۲ خلاصه شده اند.

بیت SMOD نرخ ارسال درگاه سریال را در حالت های 1 و 2 و 3 دو برابر میکند. (به فصل ۵ مراجعه کنید). بیت های 4 و 5 و 6 در PCON تعریف نشده اند و بیت های 2 و 3 بیت های پرچم همه منظوره برای استفاده کاربران میباشند. بیت های کنترل توان یعنی افت تغذیه (PD) و معلق (IDL) ابتدا در همه IC های خانواده MCS-51TM در

دسترس بودند اما هم اکنون تنها در نسخه های CMOS منظور میشوند . ثبات PCON بیت آدرس پذیر نیست .

۱-۹-۵-۲ حالت معلق

دستورالعملی که بیت IDL را 1 کند ، آخرین دستورالعملی خواهد بود که پیش از ورود به حالت معلق اجرا میشود . درحالت معلق سیگنال ساعت داخلی به CPU اعمال میشود ، اما نه برای کاربردهای وقفه ، تایمر و درگاه سریال . وضعیت CPU حفظ و محتویات ثبات ها تثبیت میگردد . پایه های درگاه ها هم سطح منطقی خود را حفظ میکنند . ALE و PSEN نیز بالا میروند .

حالت معلق توسط هر وقفه ای که فعال شود یا با reset شدن سیستم پایان مییابد هر یک از این شرایط بیت IDL را پاک میکند .

۲-۹-۵-۲ حالت افت تغذیه

دستورالعملی که بیت PD را 1 کند آخرین دستورالعملی خواهد بود که پیش از ورود به حالت افت تغذیه اجرا میشود . درحالت افت تغذیه : ۱- نوسان ساز روی تراشه متوقف میشود ، ۲- تمامی اعمال متوقف میشوند ، ۳- محتویات RAM روی تراشه حفظ میشود ، ۴- پایه های درگاه ها سطح منطقی خود را حفظ میکنند ، ۵- ALE و PSEN پایین میروند . تنها راه خروج از این حالت ، reset کردن سیستم است .

هنگامی که سیستم در این حالت قرار دارد VCC میتواند تا ۲ ولت افت کند . باید مراقب بود که VCC پیش از ورود به این حالت افت نکند و دست کم ده سیکل نوسان ساز پیش از پایین رفتن پایه RST (که باعث خروج از این حالت میشود) VCC به ۵ ولت برگردد .
۲-۶ حافظه خارجی

برای پرهیز از یک تنگنای بالقوه در طراحی ، میکروکنترلرها باید قابلیت توسعه را فراتر از منابع و امکانات روی تراشه خود داشته باشند . اگر قرار است امکان‌آیت توسعه یابد (حافظه ، I/O و مانند آن) قابلیت آن باید وجود داشته باشد . معماری MCS-51^{MT} این قابلیت را به صورت ۶۴K بایت فضای حافظه خارجی برای داده فراهم کرده است و در صورت نیاز ROM و RAM اضافی را میتوان به آن افزود . IC های ارتباط با ابزارهای جانبی نیز میتوانند برای افزایش قابلیت I/O اضافه گردند . اینها جزئی از فضای حافظه داده خارجی با استفاده از نقشه حافظه برای I/O میباشند .

هنگامی که حافظه خارجی مورد استفاده قرار میگیرد درگاه 0 به عنوان یک درگاه I/O قابل استفاده نیست . این درگاه به گذرگاه آدرس (A0-A7) و داده (D0-D7) مالتی پلکس شده تبدیل میشود . ALE بایت پایین آدرس را در شروع هرسیکل حافظه خارجی ذخیره میکند . درگاه 2 معمولاً (اما نه همیشه) برای بایت بالای گذرگاه آدرس به کارگرفته میشود .

پیش از بحث پیرامون جزئیات خاص مالتی پلکس کردن گذرگاه های آدرس و داده ، ایده کلی در شکل ۲-۷ نشان داده شده است . یک آرایش بدون مالتی پلکس از ۱۶ خط

اختصاصی آدرس و ۸ خط اختصاصی داده یعنی کلا از ۲۴ پایه استفاده میکند . آرایش
مالیت پلکس شده ۸ خط گذرگاه داده را با بایت پایین گذرگاه آدرس مالتی پلکس
مینماید . این تعداد با ۸ خط دیگر برای بایت بالای گذرگاه آدرس ، کلا ۱۶ پایه میشود .
این صرفه جویی در پایه ها باعث میشود که امکانات و توانایی های بیشتری در یک بسته
بندی دو ردیفه ۴۰ پایه ایجاد شود .

حال ببینیم که آرایش مالتی پلکس شده چگونه کار میکند : در طی نیمه نخست هر سیکل
حافظه بایت پایین آدرس در درگاه 0 قرار میگیرد و توسط ALE ذخیره میشود . یک
74HC373 (یا معادل آن) بایت پایین آدرس در طی سیکل حافظه پایدار نگاه میدارد .
در طی نیمه دوم سیکل حافظه درگاه 0 به عنوان گذرگاه داده به کار میرود و داده ، بسته
به عمل انجام شده خوانده یا نوشته میشود .

۱-۶-۲ دستیابی به حافظه کد خارجی

حافظه کد خارجی یک حافظه فقط خواندنی است که توسط سیگنال PSEN فعال
میشود . هنگامی که از یک EPROM خارجی استفاده میکنیم ، درگاه های 0 و 2 به
عنوان درگاه های I/O همه منظوره در دسترس ما نیستند . اتصالات سخت افزاری برای
حافظه EPROM خارجی در شکل ۸-۲ نشان داده شده است .

یک سیکل ماشین را 8051 ، برابر با ۱۲ تناوب نوسان ساز است . برای نوسان ساز روی
تراشه با یک کریستال ۱۲ مگاهرتز هر سیکل ماشین یک میکروثانه طول میکشد . در طی
یک سیکل ماشین نوعی ، ALE دو پالس میدهد و دو بایت از حافظه برنامه خوانده

میشود. (اگر دستورالعمل در حال اجرا، یک دستورالعمل یک بایتی باشد از بایت دوم استفاده نمیشود). زمانبندی این عملیات که به واکنشی کد عملیاتی معروف است در شکل ۲-۹ نشان داده شده است.

۲-۶-۲ دستیابی به حافظه داده خارجی

حافظه داده خارجی یک حافظه خواندنی - نوشتنی است که با RD و WR فعال میشود. این دو سیگنال عملکرد دیگر پایه های P3.6 و P3.7 میباشند. تنها راه دستیابی به حافظه داده خارجی دستورالعمل MOVX میباشد که از اشاره گر داده ۱۶ بیتی (DPTR) R0 و یا R1 به عنوان ثبات آدرس استفاده میکند.

RAM ها میتوانند همانند EPROM ها به 8051 مرتبط شوند، با این تفاوت که RD به خط OE تراشه RAM و WR به خط W آن وصل میشود. اتصالات گذرگاه آدرس و داده همانند EPROM ها است. همانطور که گفته شده با استفاده از درگاه های 0 و 2 تا ۶۴K بایت از RAM خارجی داده میتواند به 8051 وصل شود.

یک نمودار زمان بندی برای کی عمل خواندن از حافظه داده خارجی برای دستورالعمل MOVX A, @DPTR در شکل ۲-۱۰ نشان داده شده است. توجه کنید که یک پالس ALE و یک پالس PSEN در عوض یک پالس روی خط RD برای فعال کردن RAM حذف شده است.

زمانبندی یک سیکل نوشتن بریا MOVX @DPTR, A به همان شکل است. فقط WR پایین میرود و داده از درگاه 0 خارج میشود. (RD در وضعیت بالا باقی میماند).

در سیستم هایی که با کمترین اجزاء ممکن طراحی میشوند ، از عملکرد دیگر درگاه 2 (یعنی تأمین بایت بالای آدرس) صرفنظر میشود . زیرا این سیستم ها از حافظه کد خارجی استفاده نمیکنند و تنها به مقدار کمی حافظه داده خارجی نیاز دارند . اگر حافظه داده خارجی به صورت حافظه های کوچک صفحه گرا پیکربندی شود توسط آدرس های هشت بیتی قابل دسترسی است . اگر بیش از یک صفحه ۲۵۶ بیتی از RAM مورد نیاز باشد چند بیت از درگاه 2 (یا درگاه دیگر) میتواند یک صفحه را انتخاب کند . برای مثال ۱K بایت RAM (یعنی چهار صفحه ۲۵۶ بیتی) میتواند مطابق شکل ۱۱-۲ به 8051 مرتبط شود .

بیت های 0 و 1 درگاه 2 باید برای انتخاب یک صفحه مقداردهی اولیه شوند و سپس یک دستورالعمل MOVX برای خواندن و نوشتن داده در صفحه استفاده میشود . برای مثال فرض کنید $P2.0 = P2.1 = 0$ دستورالعمل های زیر میتوانند برای خواندن محتویات RAM خارجی به داخل انباره در آدرس 0050H به کار بروند :

MOV R0 , #50H

MOVX A, @R0

برای خواندن آخرین آدرس در این RAM یعنی 03FFH ، دو بیت انتخاب صفحه باید

1 شوند . رشته دستورالعمل های زیر برای این منظور میتوانند مورد استفاده قرار بگیرند :

SETB P2.0

SETB P2.1

MOV R0, #0FFH

MOVX A, @R0

یک مزیت این طراحی است است که بیت های 2 تا 7 درگاه به عنوان بیت های آدرس استفاده نمیشوند در حالی که اگر DPTR به عنوان ثبات آدرس به کار میرفت ، موردنیاز بودند . در نتیجه P2.2 تا P2.7 برای مقاصد I/O در دسترس قرار میگیرند .

۳-۶-۲ رمزگشایی آدرس

اگر EPROM ها و یا RAM های متعددی به یک 8051 وصل شوند ، رمزگشایی آدرس موردنیاز خواهد بود . این رمزگشایی مثل رمزگشایی موردنیاز برای اغلب ریزپردازنده هاست . برای مثال اگر از EPROM ها و یا RAM های ۸K بایتی استفاده شود ، گذرگاه آدرس باید طوری رمزگشایی گردد که IC های حافظه را در مرزهای ۸K بایت مثل 000H-1FFFH و 2000H-2FFFH و 3000H-3FFFH و مانند آن انتخاب کند.

عموما از یک IC رمزگشا مانند 74HC138 برای این کار استفاده میشود و پایه های خروجی آن به ورودی های انتخاب تراشه (CS) در IC های حافظه وصل میگردد . این مسأله در شکل ۱۲-۲ برای سیستمی با EPROM های متعدد ۸K بایتی از نوع 2764 و RAM های ۸K بایتی از نوع 6264 نشان داده شده است . به یاد داشته باشید که به

خاطر خطوط فعال سازی مجزا (PSEN برای حافظه کد و RD و WR برای حافظه داده) 8051 میتواند تا ۶۴K بایت EPROM و ۶۴K بایت RAM را به کارگیرد .

۴-۶-۲ اشتراک در فضای حافظه کد و داده خارجی

از آنجا که حافظه کد فقط خواندنی است . ممکن است درحین تهیه نرم افزار 8051 وضعیت نامناسبی رخ دهد . سؤالی که در اینجا پیش می آید این است که چگونه یک نرم افزار که در سیستم موردنظر نوشته شده از فضای کد فقط خواندنی قابل عیب یابی است ؟ یک شگرد معمول آن است که فضای حافظه کد و داده خارجی را به اشتراک بگذاریم . چون PSEN برای خواندن حافظه کد ، و RD برای خواندن حافظه داده به کار میروند ، یک RAM میتواند با اتصال خط OE خود به AND (NOR با ورودی منفی) PSEN و RD هم فضای حافظه کد ، و هم فضای حافظه داده در آن نوشته شود و به عنوان حافظه داده یا کد از آن خوانده شود . بدین ترتیب یک برنامه میتواند به داخل RAM (با نوشتن در آن به عنوان حافظه داده) منتقل گردد و (با دستیابی به آن عنوان حافظه کد) اجرا شود .

۷-۲ امکانات اضافی 8052 / 8032

IC های 8052 / 8032 (و نسخه های CMOS و یا نسخه های EPROM دار)، دو مزیت بر IC های 8051 / 8031 دارند . اول این که دارای ۱۲۸ بایت اضافی RAM روی تراشه از آدرس 80H تا FFH میباشند . پس برای این که با SFR ها (که در همان

آدرس ها قرار دارند) تداخل بوجود نیاید، $\frac{1}{8}$ کیلو بایت اضافی RAM تنها از طریق آدرس دهی غیرمستقیم قابل دستیابی است. یک دستورالعمل مثل:

MOV R0, #0F0H

در همه IC های خانواده MCS-51^{MT} محتویات ثبات B را به انباره منتقل میکند. دو

دستورالعمل زیر:

MOV R0, #0F0H

MOV A, #R0

محتوای آدرس داخلی F0H را در IC های 8032 / 8052 به انباره منتقل میکند اما در

IC های 8031 / 8051 تعریف نشده است. سازمان حافظه داخلی IC های 8032 /

8052 را در شکل (۲-۱۴) بطور خلاصه میتوان یافت.

دومین مزیت 8032 / 8052 یک تایمر ۱۶ بیتی اضافی است یعنی تایمر 2 که از طریق

پنج ثبات کاربرد خاص اضافی برنامه ریزی میشود که در جدول ۲-۵ خلاصه شده اند.

برای جزئیات بیشتر به فصل ۴ مراجعه کنید.

۲-۸ عملیات راه اندازی مجدد، reset

8051 با قرار گرفتن RST در وضعیت منطقی بالا برای دست کم دوسیکل ماشین و

سپس پایین آمدن آن میتواند reset شود. RST ممکن است بطور دستی با استفاده از

یک سوئیچ و یا هنگام اعمال تغذیه توسط یک مدار RC (مقاومت - مخازن) فعال گردد

. شکل (۲-۱۵) دو مدار برای reset کردن سیستم را نشان میدهد.

وضعیت همه ثبات های 8051 پس از reset سیستم در جدول 2-6 خلاصه شده است .
شاید مهمترین این ثبات ها شمارنده برنامه باشد که با 0000H بار میشوند . هنگامی که

RST دوباره پایین

جدول ۲-۵ ثبات های تایمر 2

ثبات	آدرس	شرح عملکرد	بیت آدرس پذیر
T2CON	C8H	کنترل	بله
RCAP2L	CAH	تسخیر بایت پایین	خیر
RCAP2H	CBH	تسخیر بایت بالا	خیر
TL2	CCH	بایت پایین تایمر 2	خیر
TH2	CDH	بایت بالای تایمر 2	خیر

جدول ۲-۶ مقادیر ثبات ها پس از reset سیستم

محتویات	ثبات ها
0000H	شمارنده برنامه
00H	انباره
00H	ثبات B
00H	PSW
07H	SP
0000H	DPTR

FFH	درگاه 0-3
XXX00000B	IP (8031/8051)
XX000000B	IP (8032/8052)
0XX00000B	IE (8031/8051)
0X000000B	IE (8032/8052)
00H	ثبات های تایمر
00H	SCON
00H	SBUF
0XXXXXXXXB	PCON (HMOS)
0XXX0000B	PCON (CMOS)

خروجی آنالوگ

در ارتباط با دنیای بیرون گاهی لازم است که شرایط آنالوگ را حس و یا ارسال کرد .
تولید و کنترل سیگنال خروجی آنالوگ از میکروکنترلر آسان است . در این مثال طراحی
، از دو مقاومت ، دو خازن ، یک پتانسیومتر ، یک op-amp LE301 و یک
MC1408L8 که یک مبدل دیجیتال به آنالوگ ۸ بیتی است ، استفاده شده است . هر دو
IC ارزان بوده و براحتی قابل تهیه هستند . هشت داده ورودی به DAC از درگاه 1 در
8031 (شکل ۱۰-۱۵ را ملاحظه کنید) فعال میشوند . مدار ، پس از ساخت و اتصال آن
به SBC-51 ، باید با استفاده از فرمانهای نمایش ، آزمایش شود . ولتاژ خروجی پایه ۶

را در LM301 (Vo) ، هنگام نوشتن مقادیر مختلف در درگاه 1 اندازه گیری و پتانسیومتر 1K را تنظیم کنید . خروجی باید از صفر ولت ($P1 = 00H$) تا حدود ۱۰ ولت ($P1 = FFH$) تغییر کند .

پس از آن که مدار یک بار بطور صحیح کارکرد ، آماده ارتباط نرم افزاری است . برنامه معمول برای آزمایش ، مولد موج دنداناره ای است که مقداری را به DAC می فرستد ، آن را افزایش میدهد و مجددا میفرستد و همین طور این کار را ادامه میدهد ، (سؤال ۳ را در انتهای این فصل ببینید). اما ما این کار را با طرحی پیشرفته تر - یعنی مولد موج سینوسی با کنترل دیجیتالی ، انجام میدهیم .

هدف طرح

برنامه ای بنویسید که با استفاده از رابط DAC شکل ۱۵-۱۰ یک موج سینوسی تولید کند . از فراخوانی ثابت STEP برای تنظیم فرکانس موج سینوسی استفاده کنید . برنامه را با وقفه و بهنگام سازی با سرعت 10KHz ، بنویسید .

از آنجا که توانایی خرد کردن عدد در 8031 محدود است ، تنها راه منطقی برای این مسأله استفاده از جدول جستجو میباشد . به یک جدول با مقادیر ۸ بیتی متناظر با یک دوره تناوب موج سینوسی نیاز است . مقادیر باید حول ۱۲۷ شروع شده ، تا ۲۵۵ افزایش یابد . سپس به ۱۲۷ و صفر کاهش یافته ، مجددا به ۱۲۷ باز میگردد و الگوی یک موج سینوسی را تعقیب میکند .

تقریب منطقی موج سینوسی نیاز به جدولی نسبتاً بزرگ دارد ، بنابراین چگونگی تولید چنین جدولی مدنظر است . روشهای دستی ، غیرعملی میباشند . آسانترین راه ، نوشتن برنامه ای بزبان سطح بالا جهت تولید جدول و ذخیره کردن آن در یک فایل است . سپس جدول به برنامه منبع 8031 وارد شده کار تمام میشود . شکل ۱۶-۱۰ یک برنامه ساده بزبان C جدول 51.c را که انجام دهنده این عمل است ، نشان میدهد . برنامه یک جدول موج سینوسی با ۱۰۲۴ ورودی با مقادیری بین صفر تا ۲۵۵ ، تولید میکند . خروجی دریک فایل خروجی به نام sine 51.src نوشته میشود . قبل از هر ورود ، برای سازگار شدن با کد منبع 8031 یک «DB» قرار میگیرد .

برنامه موج سینوسی 8031 در شکل ۱۷-۱۰ نشان داده شده است . حلقه اصلی (خطوط 36 تا 40) شامل مواد زیر است : آغاز تایمر 0 هر 10000 مقداری از جدول جستجو با استفاده از DPTR خوانده شده و سپس در درگاه 1 نوشته میشود . مقدار ثابتی به نام STEP برای افزایش داخل جدول مورد استفاده قرار میگیرد . STEP به عنوان یک بایت در RAM داخلی ، در خط 26 تعریف شده است و باید توسط یک فرمان نمایش آغاز شود . در هر ISR ، STEP به DPTR افزوده میشود تا آدرس نمونه برداری بعدی به دست آید . آغاز جدول ، ORG ، از محل 8400H (خط 69) ، بنابراین در مرز 1K آغاز میشود . اگر DPTR پس از 87FFH (پایان جدول) باز هم افزایش یابد ، طوری تنظیم میشود که به آغاز جدول بازگردد . از آنجا که جدول بسیار بزرگ است ، دستور \$NOLIST اسمبلر ، پس از پنج ورود اول (خط 77) به کار میرود تا به خروج فایل

فهرستی پایان بدهد . دستور \$NOLIST اسمبلر ، درخط 1092 (که نشان داده نشده است) ، به کار رفته تا برای پنج ورود آخر رجوع به فهرست را امکان پذیر سازد . فرکانس موج سینوسی باسه پارامتر کنترل میشود : STEP ، اندازه جدول و دروه تناوب وقفه تایمر ، که این امر درخطوط 16 تا 20 فهرست مشخص شده است .

ارتباط با LED های هفت قسمتی چندگانه

در مسائل انتهای فصل ۳ (شکل ۳-۵ را ببینید) رابط نمایشگر LED هفت قسمتی ارائه شد . متأسفانه ، رابط به کار رفته از هفت خط درگاه 1 استفاده کرده و بنابراین استفاده بهینه از امکانات روی تراشه 8051 را محدود میسازد . در این بخش رابطی را برای LED های هفت قسمتی فقط با استفاده از سه خط I/O در 8255 ، تشریح میکنیم . بوضوح این طرح بهینه است ، چون میتوان از نمایشگرهای چندگانه استفاده کرد .

مهمترین قسمت طرح ، MC14499 از شرکت موتورولاست که یک رمزگشا / راه انداز نمایشگرهای هفت قسمتی است و ملحقات آن برای اتصال به چهار نمایشگر ، نشان داده شده اند . تنها عناصر اضافی ، یک خازن زمانبندی $1\mu F$ % ، هفت مقاومت محدود کننده جریان ۴۷ اهمی و چهار ترانزیستور 2N3904 هستند . شکل ۵-۱۰ اتصالات بین 80C51 ، MC14499 و چهار LED هفت قسمتی را نشان میدهد .

هدف طرح

فرض کنید که رقمهای BCD در RAM داخلی در محلهای 70H و 71H قرار دارند . با استفاده از وقفه ها ، رقمهای BCD را ده بار در ثانیه روی نمایشگرهای LED نمایش دهید .

نرم افزار انجام عمل فوق در شکل ۶-۱۰ نشان داده شده است . فهرست ، برخی از مفاهیمی را که قبلا مورد بحث قرار دادیم ، به تصویر کشیده است . جزئیات ارسال داده به MC14499 در زیر روالهای UPDATE و OUT8 فراهم آمده اند . این مثال در

سطحی بالاتر ، طراحی کاربردهای راه اندازی شده با وقفه را با توضیح فعالیتهای اصلی و فرعی تشریح میکند ، (برخلاف مثالهای فصل ۶ که تنها فعالیتهای اصلی را شرح میداد). وقفه های این مثال با MON51 که از وقفه ها در آن استفاده نشده باشد ،

سازگارند . برنامه نمایش در قسمت فرعی ، هنگام اجرای برنامه شکل ۶-۱۰ در سطح وقفه در قسمت اصلی ، اجرا میشود . هنگامی که برنامه شروع شود (مثلا با وارد کردن

دستور GO8000 در MON51 ، ضمیمه چ را ببینید) ، شرایط برای بهنگام سازی آغاز وقفه برای نمایشگرهای LED ، آماده میشوند ، و سپس کنترل سریعا به برنامه نمایش باز

میگردد . فرمانهای نمایش به صورت معمول اجرا میشوند ، در ضمن ، وقفه ها در قسمت اصلی اتفاق می افتند . بطور مثال اگر فرمان SET نمایش برای تغییر محلهای

70H و 71H در RAM داخلی مورد استفاده قرار گیرد ، تغییرات فوراً (در عرض ۱/۰ ثانیه) روی نمایشگرهای LED هفت قسمتی دیده خواهند شد .

به ساختار کلی برنامه توجه کنید . بخشهای زیر بترتیب به چشم میخورند :

□ کنترلهای اسمبلر (خطوط 1 تا 3)

□ قالب توضیح (خطوط 4 تا 30)

□ تعریف نمادها (31 تا 38)

□ تعیین نوع ذخیره سازی (خطوط 40 تا 42)

□ جدول پرش برای برنامه و نقاط ورود وقفه (خطوط 44 تا 51)

□ بخش اصلی (MAIN) ، خطوط 56 تا 59)

□ زیر روال سرویس وقفه خارجی (EXTOISR) ، خطوط 74 تا 77)

□ زیر روال بهنگام سازی نمایشگر LED (UPDATE) ، خطوط 89 تا 97)

□ زیر روال خروج بایت (OUT8) ، خطوط 103 تا 113)

□ کد عدم پیاده سازی وقفه ها (خطوط 118 تا 123)

برنامه اجرا در آدرس 8000H در RAM شماره 6264 در SBC-51 ، نوشته شده است .

از آنجا که بردار وقفه ها در انتهای حافظه است ، برنامه نمایش شامل یک جدول پرش

برای جهت دهی وقفه ها به آدرس آغاز 8000H است ، (ضمیمه چ را ببینید) . نقطه

ورود برنامه برای راحتی 8000H در نظر گرفته میشود ، اما یک دستورالعمل LJMP

(خط 45 در شکل ۶-۱۰ را ملاحظه کنید) ، کنترل را به برچسب MAIN هدایت میکند .

همه دستورالعمل های مقداردهی اولیه در خطوط 56 تا 58 هستند . بخش MAIN با

پرش به برنامه نمایش پایان میابد .

جهت خرید فایل word به سایت www.kandoo.cn.com مراجعه کنید
یا با شماره های ۰۹۳۶۶۰۲۷۴۱۷ و ۰۹۳۶۶۴۰۶۸۵۷ و ۰۶۶۴۱۲۶۰-۵۱۱ تماس حاصل نمایید

رابط بلندگو

یک رابط بین بلندگو و 8031 در شکل ۷-۱۰ نشان داده شده است . بلندگوهای کوچک نظیر آنهایی که در کامپیوترهای شخصی یا اسباب بازیهای کودکان وجود دارند را میتوان مطابق شکل ، با یک گیت منطقی راه اندازی کرد . یک طرف سیم پیچ بلندگو به +۵ ولت ، و طرف دیگر به خروجی وارونگر منطقی 74LS04 متصل میشود . وجود وارونگر لازم است ، چون توانایی راه اندازی آن از خطوط درگاه 8031 بیشتر است .

Filename: Document1
Directory:
Template: C:\Documents and Settings\hadi tahaghoghi\Application
Data\Microsoft\Templates\Normal.dotm
Title:

Subject:
Author: qq
Keywords:
Comments:
Creation Date: 3/28/2012 4:39:00 PM
Change Number: 1
Last Saved On:
Last Saved By: hadi tahaghoghi
Total Editing Time: 0 Minutes
Last Printed On: 3/28/2012 4:39:00 PM
As of Last Complete Printing
Number of Pages: 85
Number of Words: 13,760 (approx.)
Number of Characters: 78,432 (approx.)